

บทที่ 2

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น

พฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีปัญหาในปัจจุบันมีมากมาย อาทิ การเสพยาเสพติด ความประพฤติทางเพศที่ไม่เหมาะสม การดื่มสุรา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการสาขาต่างๆ ได้วิเคราะห์ถึงสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นไว้ดังนี้

ภาพรวมของปัญหาวัยรุ่นในมุมมองของนักวิชาการทางจิตวิทยา น.พ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม¹¹ กล่าวว่า วิฤตการณ์ของวัยรุ่นไทยยุคนี้ นับเป็นช่วงน่ากลัวที่สุด ปัญหาที่มีหลักๆ คือ สำส่อนทางเพศ ติดยาเสพติด สุขภาพจิตไม่ดี ปัญหาการตายอันดับหนึ่งของวัยรุ่นคือ การฆ่าตัวตาย สุดท้ายเป็นปัญหาพัฒนาการช้า เซอร์ปัญญาดำ นี้เป็นปัญหาภาพรวมของวัยรุ่นในปัจจุบัน ถ้ายังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาแก้ไข วัยรุ่นที่เติบโตวันข้างหน้าจะเป็นกลุ่มปัญหาที่น่ากลัว (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2548 อ้างใน <http://www.musivza.com>)

ภาพรวมของปัญหาวัยรุ่นในมุมมองของนักวิชาการทางสังคม นายสมพงษ์ จิตระดับ¹² กล่าวว่า สถานการณ์เรื่องเพศของวัยรุ่นในปีหน้าจะเป็นปัญหาใหญ่ แชนหน้าปัญหาอื่นๆ ที่พบว่ามีเว็บไซต์โป๊ให้เด็กไทยเปิดดูถึง 4 แสนเว็บ พ่อแม่ซื้อคอมพิวเตอร์ให้ลูกโดยไม่ดูแล เป็นการฆ่าลูกทางอ้อม และเชื่อว่าอนาคตข้างหน้าประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางเผยแพร่เว็บลามก ที่สำคัญปัญหาเชิงสังคมขณะนี้รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญ ผู้นำของประเทศไม่สนใจปัญหาดังกล่าว นโยบายที่ออกมาไม่ชัดเจน กระทั่งที่คิดว่าน่าจะแก้ปัญหาได้ดี ก็เกิดจากพรรคการเมืองที่ไม่สามารถลงมือทำอะไรได้เต็มที่ (นายสมพงษ์ จิตระดับ, 2548 อ้างใน <http://www.musivza.com> เพิ่งอ้าง)

อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมสถานการณ์พฤติกรรมสุขภาพของเด็กและเยาวชนไทยยุคใหม่พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ ยาเสพติด การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และการรวมกลุ่มกระทำการที่ไม่เหมาะสม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

¹¹ จิตแพทย์จากโรงพยาบาลเทพธารินทร์

¹² อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยาเสพติด

1. สถานการณ์ของปัญหา

ยาเสพติดที่เยาวชนนิยมใช้ มีอยู่ 5 ประเภท ได้แก่ เบียร์/ไวน์/สปาย เหล้า น้ำผลไม้ผสม แอลกอฮอล์ บุหรี่ และกัญชา เป็นต้น ดร.นพดล วรรณิกา¹³ ได้ทำการสำรวจเยาวชนจำนวนทั้งสิ้น 1,562,986 คน ซึ่งกำลังศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา พบว่า จำนวนเยาวชนไทยที่ใช้สิ่งเสพติด ประเภทต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก คือ

1. **เบียร์/ไวน์/สปาย** โดยผลประมาณการพบว่ามีจำนวนเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการดื่ม เบียร์ ไวน์ สปาย ตลอดประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาทั้งสิ้น 678,950 คน (หกแสนเจ็ดหมื่นแปดพันเก้าร้อยห้าสิบกคน)

2. **เหล้า** โดยผลประมาณการพบว่ามีจำนวนเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการดื่ม เหล้าตลอด ประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาทั้งสิ้น 635,816 คน (หกแสนสามหมื่นห้าพันแปดร้อยสิบหกคน)

3. **น้ำผลไม้ผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์** โดยผลประมาณการพบว่ามีจำนวนเยาวชนที่มี ประสบการณ์ในการดื่มน้ำผลไม้ผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาทั้งสิ้น 518,364 คน (ห้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันสามร้อยหกสิบสี่คน)

4. **บุหรี่** โดยผลประมาณการพบว่ามีจำนวนเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการสูบบุหรี่ตลอด ประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาทั้งสิ้น 403,546 คน (สี่แสนสามพันห้าร้อยสี่สิบกคน)

5. **กัญชา** ซึ่งผลประมาณการพบว่ามีจำนวนเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการใช้กัญชาจำนวน ทั้งสิ้น 111,917 คน (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยสิบเจ็ดคน)

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ยังได้แสดงข้อมูลที่น่าเป็นห่วงเกี่ยวกับการใช้ยาบ้าเอาไว้ว่า จำนวน เยาวชนที่ติดยาบ้ามีแนวโน้มสูงขึ้น คือ ในช่วง 3 เดือนแรกที่รัฐบาลประกาศนโยบายปราบยาบ้า มี เยาวชนที่ใช้ยาบ้าจำนวน 5,060 คน แต่เมื่อเริ่มทำการสำรวจอีกครั้งในช่วงในวันที่ 20 เมษายน - 9

¹³ ดร.นพดล วรรณิกา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในฐานะที่ปรึกษาเครือข่ายวิชาการสารเสพติดของ สำนักงาน ปปส. และหัวหน้าโครงการวิจัย ได้เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง “โครงการวิจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ และประมาณการจำนวน เยาวชนทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด” ในครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลจาก เยาวชนที่มีอายุ 12-24 ปี ที่พักอาศัยในระดับครัวเรือน และที่พักอาศัยประเภทอื่นๆ อาทิ หอพัก อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียม ในเขต กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 4,078 ตัวอย่าง ซึ่งดำเนินโครงการสำรวจ ในวันที่ 20 เมษายน - 9 พฤษภาคม 2549

พฤษภาคม 2549 พบว่า ในช่วง 30 วันก่อนการสำรวจมีเยาวชนที่ใช้ยาบ้าจำนวน 41,666 คน มากกว่าช่วงที่เคยสำรวจเอาไว้ถึง 8 เท่า ดังตารางที่ 8

“สิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ กลุ่มเยาวชนที่ใช้ยาบ้าในช่วง 30 วันที่ผ่านมาพบว่ามียาอยู่มากถึง 41,666 คน เพิ่มขึ้นถึงกว่า 700% จาก 5,060 คนในการวิจัยที่เคย ค้นพบช่วง 3 เดือนหลังประกาศสงครามยาเสพติด”

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการประมาณการจำนวนเยาวชนที่ใช้ยาบ้า ระหว่างผลวิจัยช่วง 3 เดือนหลังประกาศ สงครามยาเสพติด

ช่วงเวลาของผลวิจัย	ผลประมาณการ เยาวชนที่ใช้ยาบ้า (คน)	ส่วนต่าง (%)
ผลวิจัยช่วง 3 เดือนหลังประกาศสงครามยาเสพติด (พฤษภาคม 2546)	5,060	+723.4%
ผลสำรวจล่าสุด พฤษภาคม 2549	41,666	

ที่มา: โครงการวิจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ และประมาณการจำนวนเยาวชนทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2549

ส่วนสาเหตุที่ยาเสพติดกลับมาระบาดอีกครั้งหนึ่ง ดร.นพดล กรรณิกา กล่าวว่า จากการสำรวจเยาวชนระบุสาเหตุที่ทำให้ยาเสพติดกลับมาระบาดอีกครั้งดังต่อไปนี้

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐปราบปรามยาเสพติดไม่จริงจัง
2. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด
3. ปัญหาผู้มีอิทธิพล
4. บทลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดยังไม่รุนแรง
5. ยังมีแหล่งมั่วสุมของเยาวชน
6. ผู้เสพยังไม่ได้รับการบำบัด / ผู้เสพได้รับการบำบัดแล้วแต่กลับมาเสพอีก
7. สังคมยังไม่ยอมรับผู้ที่เคยติดยาเสพติดทำให้เกิดปัญหาการหันกลับมาเสพติด
8. อื่นๆ อาทิ สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ/การฟื้นฟูบุคลากรยังไม่ครบวงจร / กระบวนการของการสร้างงาน สร้างอาชีพยังไม่ดีพอ

(ดร.นพดล กรรณิกา, 2549 อ้างใน

http://168.120.31.165/webbase/2549/ABAC_POLL_Monitoring_in_the_future_2006.pdf)

2. ผลกระทบของยาเสพติดต่อสุขภาพ

การใช้ยาเสพติดในวัยรุ่นมีผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งผลกระทบขึ้นอยู่กับชนิดของยาเสพติด ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

- ผลกระทบทางร่างกาย ได้แก่ พิษจากยาเสพติด อาการขาดยา เป็นต้น
- ผลกระทบทางด้านจิตใจ ได้แก่ วิตกกังวล ซึมเศร้า นอนไม่หลับ หลงผิด ระวังและมีความผิดปกติก้าวร้าว เป็นต้น
- ผลกระทบทางด้านสติปัญญา ได้แก่ ความจำแย่งลง หลงลืม สมาธิไม่ดี
- ผลกระทบทางด้านสังคม ได้แก่ การเรียนแย่งลง ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาค้นคว้าของ Semlitz พบว่าเด็กที่ใช้ยาเสพติดจะมีปัญหาอื่นๆตามมาดังนี้
- ผลการเรียนลดลง 69%
- ขาดเรียน 75%
- ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน 48%
- เป็นผู้ขายยาเสพติดในโรงเรียน 40%
- กระทำผิดกฎหมายอื่นๆเช่นขโมยของ 30% อดอาหารและหารายได้พิเศษเพื่อซื้อยา 62% (พญ.เบญจพร ปัญญา ยง, 2539:13-19 อ้างใน <http://www.childthai.org/cic/c212.htm>)

นอกจากยาเสพติดจะมีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพแล้ว ยาเสพติดยังเป็นช่องทางที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ เช่น การขายบริการทางเพศ เป็นต้น

กรณีศึกษาเรื่องการใช้นี้ด้วยความสวาท

น้องนิตเด็กสาวที่อยู่ในกลุ่มเด็กเรียน เกเรดเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.7 มาตลอด ไปร่วมเรียนพิเศษกับเพื่อนที่จังหวัดใกล้เคียงที่ใหญ่และทันสมัย โดยจะต้องไปอยู่ประจำ จะกลับบ้านเฉพาะเสาร์-อาทิตย์ นิตและเพื่อนๆ ซึ่งรวมถึงเพื่อนชาย(แฟน) จึงได้อยู่ห่างสายตาผู้ใหญ่ จนนิตกลับบ้าน เธอเริ่มชอบผอมลง แม่ของเด็กสาวจึงตัดสินใจแอบค้นห้อง สิ่งที่พบในห้องมียาเสพติดพร้อมอุปกรณ์เสพจำนวนมากอยู่ใน นิตเล่าว่ามีนายทหารคนหนึ่งเป็นหัวเรือใหญ่ นิตติดยาเสพติดนี้โดยเพื่อนชาย(แฟน) นำมาให้ทดลอง ถ้ามีเงินก็นำไปจ่ายที่พลทหารคนนั้น แต่ถ้าไม่มีเงินก็มีวิธีอื่น คือยอมร่วมมีสัมพันธ์ทางเพศกับพลทหารคนนั้น หรือกับคนที่พลทหารคนนั้นจะพาไปหา รวมทั้งนายทหารคนที่เป็นหัวเรือใหญ่ด้วย โดยแต่ละครั้งที่ยอมไปหลับนอนกับคนพวกนั้นมีมูลค่าที่ใช้หักหนี้สิน ครั้งละ 2,500 บาท จนกว่าจะหมดหนี้กัน หากไปหลับนอนเกินจำนวนหนี้สิน ก็จะได้เงินคืนในส่วนที่เกินด้วย และแม้แต่ถ้าหมดหนี้แล้วยังยินยอมไปอีก ก็จะได้เงินเป็นค่าตอบแทนทุกครั้ง ปัจจุบันน้องนิตใช้นี้ค้ายาเสพติดจนหมดแล้วด้วย โดยที่ไม่ได้เสียเงินสักบาท (เรื่องจริงจากผู้อ่าน อ้างใน <http://www.kapook.com/hilight/3/1805.html>)

3. ทศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อยาเสพติด

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของ “วัยรุ่นชาย” ที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,566 คน ระหว่างวันที่ 22 - 26 เมษายน 2546 สรุปผลได้ดังนี้

วัยรุ่นชายคิดอย่างไรกับ “ยาเสพติด” อันดับที่ 1 ร้อยละ 33.10 เชื่อว่า ทำให้เสียอนาคต/ทำลายชีวิต/ทำลายอนาคต อันดับที่ 2 ร้อยละ 27.59 เชื่อว่า เป็นบ่อนทำลายชาติ/ทำให้ประเทศชาติไม่เจริญ อันดับที่ 3 ร้อยละ 17.24 เชื่อว่า เป็นปัญหาสังคม/ทำให้สังคมเสื่อมโทรม/เกิดปัญหาอาชญากรรม อันดับที่ 4 ร้อยละ 10.34 เชื่อว่า เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง อันดับที่ 5 ร้อยละ 7.59 เชื่อว่า ถ้าติดแล้วทำให้พ่อแม่และครอบครัวเสียใจ และอื่นๆ อีกร้อยละ 4.14 เชื่อว่า สังคมรังเกียจ,เสียเงินทอง,ดูเป็นคนไม่ดี ฯลฯ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546 อ้างใน http://dusitpoll.dusit.ac.th/2546/2546_118.html)

4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการเสพยาเสพติด

4.1 ปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

- ปัญหาครอบครัว

พ่อแม่ทะเลาะกันปล่อยลูกเครียด และว้าเหว่

วิสุฒิ ยิ้มแจ่ม หนึ่งในคณะทำงานของ Alden House ยอมรับว่าตนเองเคยเสพยามาตั้งแต่อายุ 14-15 ปี โดยก่อนหน้านั้นเขาเคยสูบบุหรี่มานานแล้ว วัยเด็กเขาอาศัยอยู่กับป้า เขามีป้าที่เข้มงวด พ่อแม่แยกทางกัน และกลับมาอยู่ด้วยกันตอนเขาอายุ 8 ปี พ่อแม่ก็ยังทะเลาะกันเหมือนเดิม หากมองย้อนกลับไปเขารู้ว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา แต่ตอนนั้นเขายังเด็ก จึงมองเหตุการณ์ตรงข้ามกัน นั่นอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เขารู้สึกว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา พ่อแม่เอาแต่ทะเลาะกัน และมีแต่ความเหงาเท่านั้นที่เข้ามาหา แล้วเขาก็ได้พบกับรุ่นพี่คนหนึ่ง จากการแนะนำของเพื่อน รุ่นพี่คนนี้เล่นกีตาร์เป็นและฉีดผงขาวด้วย จุดมุ่งหมายของวิสุฒิเพียงแค่อยากเล่นกีตาร์ไว้รอดผู้หญิง เหมือนวัยรุ่นทั่วไปเท่านั้นเอง เขาไม่ได้สนใจการเสพยาของรุ่นพี่คนนี้เลย จนวันหนึ่งเขาก็ยอมตามคำชักชวนของรุ่นพี่จนได้ เขาเริ่มฉีดผงขาวหรือเฮโรอีน ซึ่งนั่นเป็นครั้งแรกที่เขาใช้ยาเสพติด (อ้างใน <http://se-ed.net/newspaper/issue10/scoop.html>)

ติดยาเพราะโหยหาความรัก

มดดำ(นามสมมติ) ยังยอมรับอีกว่า เคยเสพยาเสพติด มานานแล้วและเพิ่งจะโบกมือลาได้เพียง 2 ปี เท่านั้น ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ตนเองต้องหันไปใช้ยาเป็นที่พึ่งนั้น ก็เพราะโหยหาความรักนั่นเอง ซึ่ง ตอนนั้น ตน เองยังไม่รู้ว่า...เป็นคนที่ไม่รัก และยังไม่ถึงจุดที่ทำให้ชีวิตแย่ลงว่า เมื่ออายุ 11 ขวบ หนีป๊าไปเที่ยว และคิดว่าแหล่งสถานบันเทิงทั้งหลายนั้น เป็นสถานที่โหยหามานาน เพราะที่นี้มีเพื่อนเยอะ มาแล้วทุกคนรู้จักเรา หลังจากนั้นกรี หันหน้าเข้าหาสิ่งเสพติด ตอนนั้นเริ่มหัดสูบบุหรี่ก่อน ต่อมาก็ก็ฉีดยา กลับถึงบ้าน 6 โมงเช้าทุกวัน เป็นอย่างนั้นมาตลอด (ผู้จัดกรร อ้างใน http://talk.sanook.com/hot/hot_00200.php)

- **เพื่อนชวน**

ขาดเพื่อนไม่ได้

เรื่องนี้ เป็นประสบการณ์จริงในชีวิตของผม¹⁴ บิดาของผมถึงแก่กรรมแล้ว เหลือแต่มารดา กับพี่สาว มารดามีอาชีพรับจ้าง ส่วนพี่สาวทำงานอยู่กรุงเทพฯ ในช่วงนั้นผมอายุได้ 15 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้น ม. 3 เพื่อนของผมที่เรียนอยู่ด้วยกันนั้นก็เรียนเก่งบ้าง ดิถยาบ้าง ช่วงนั้นผมคบกับเพื่อนที่ชอบโดดเรียน เพราะเป็นอะไรที่สนุกมาก ไม่ว่าเพื่อนจะชวนไปไหน ผมก็จะไปตลอด เป็นเพราะว่ากลัวเพื่อนไม่ยอมให้เข้ากลุ่ม เพื่อนผมก็ลองเสพยาบ้า ที่แรกผมก็ปฏิเสธ แต่เพื่อนไม่ยอม จะให้เสพด้วย ผมก็เลยตัดสินใจเสพ พอเสพเข้าไปเท่านั้น มันเกิดความคิดคะนองเพราะฤทธิ์ยา นี่เป็นจุดแรกที่ทำให้ผมต้องคำนึงเพื่อให้ได้มีเงินมากๆ จากสืบลายเป็นยี่สิบ สามสิบ ผมทำมาประมาณสองเดือนเกือบโดนจับหลายครั้งเพราะความไม่ระวัง (Drugcare.net, อ้างใน http://www.drugcare.net/webboard/webboard_ans.php?q_id=3&type=2)

4.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้ยาเสพติด

ถึงสถานที่ที่คิดว่ายาเสพติดกำลังกลับมาแพร่ระบาดนั้น พบว่า ตัวอย่าง ร้อยละ 58.0 ระบุเขต/ตำบล/สถานบันเทิง ตัวอย่างร้อยละ 30.1 ระบุโรงเรียน/สถานศึกษา ร้อยละ 29.5 ระบุบริเวณใกล้เคียงกับชุมชนที่พักอาศัย ร้อยละ 21.8 ระบุในชุมชนที่พักอาศัย และร้อยละ 15.6 ระบุสถานที่ก่อสร้างตามลำดับดังตารางที่ 9 (สถาบันวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างแล้ว)

ตารางที่ 9 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ที่คิดว่ายาเสพติดกำลังกลับมาแพร่ระบาด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สถานที่ที่คิดว่ายาเสพติดกำลังกลับมาแพร่ระบาด	ค่าร้อยละ
1	เขต/ตำบล/สถานบันเทิง	58.0
2	โรงเรียน/สถานศึกษา	30.1
3	บริเวณใกล้เคียงกับชุมชนที่พักอาศัย	29.5
4	ในชุมชนที่พักอาศัย	21.8
5	สถานที่ก่อสร้าง	15.6
6	ที่ทำงาน	4.6
7	อื่น ๆ อาทิ ในชุมชนแออัดต่างๆ /ชุมชนใต้สะพานลอย / ที่รกร้าง เป็นต้น	3.9

¹⁴ นักเรียนระดับมัธยมโรงเรียนหนึ่ง (ขอสงวนชื่อผู้ส่งและโรงเรียน) ส่งเข้ามาประกวดในโครงการ "ประสบการณ์วัยรุ่น" ที่นิตยสาร life&family ร่วมกับกรมสุขภาพจิต

ที่มา: โครงการวิจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ และประมาณการจำนวนเยาวชนทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สถาบันวิจัยเอแบคโพลล์ สํารวจ ในระหว่างวันที่ 20 เมษายน - 9 พฤษภาคม 2549

สรุป ยาเสพติดที่เยาวชนนิยมมากที่สุด คือ เบียร์/ไวน์/สไปย รongลงมาคือ เหล้า และเครื่องดื่มผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ ตามลำดับ สำหรับผลกระทบต่อสุขภาพมีทั้งทางตรงได้แก่ ทำให้ร่างกายอ่อนแอ มีผลต่อระดับสติปัญญา ส่วนทางอ้อมมีผลโดยตรงต่อการดำเนินชีวิต เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมลดลง และยังเป็นช่องทางที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เช่น การขายตัวเพื่อแลกยา เป็นต้น อย่างไรก็ตามเยาวชนต่างทราบดีว่ายาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี แต่สาเหตุที่เยาวชนหลงเดินทางผิดเป็นเพราะครอบครัว เช่น การเลียนแบบพฤติกรรมพ่อแม่ หรือการโยยหาความรักจนถูกผู้อื่นชักจูงได้ง่าย เป็นต้น

การดื่มสุรา

1. สถานการณ์ของปัญหา

ในการรวบรวมสถิติเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุรานั้นส่วนหนึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลได้จาก สถิติจากการสำรวจโดยการสุ่มตัวอย่างดังเช่น การสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการสำรวจจากเอแบคโพลล์ และสถิติการป่วยที่รวบรวมได้จากโรงพยาบาลที่รักษาผู้ติดยาเสพติด ดังมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

1. **อายุที่เริ่มดื่มสุรา** จากการรวบรวมข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุราคือ 20.4 ปี ในขณะที่เดียวกันจากการสำรวจพบว่า จำนวนกลุ่มอายุที่เริ่มดื่มสุรามากที่สุด คือ 20-24 ปี และอายุต่ำสุดที่เริ่มดื่มสุรา คือ กลุ่มคนที่มีอายุเพียง 10-14 ปี ดูตารางที่ 10

ตาราง 10 ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ดื่มสุราเป็นประจำ จำแนกตามอายุที่เริ่มดื่มสุรา อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุรา เพศ และเขตการปกครอง พ.ศ. 2547

อายุที่เริ่มดื่มสุรา (ปี)	รวม			ในเขตเทศบาล			นอกเขตเทศบาล		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
10 – 14	2.8	3.2	0.7	2.5	2.9	0.5	2.9	3.4	0.8
15 – 19	47.9	52.8	22.2	46.9	50.2	28.7	48.3	53.9	19.5
20 – 24	31.8	32.3	29.3	34.0	34.3	32.2	30.8	31.4	28.1
25 – 29	9.0	7.3	17.8	9.8	8.4	17.1	8.6	6.8	18.1

30 – 34	4.8	2.8	15.2	4.3	2.9	11.6	5.0	2.7	16.7
35 – 39	1.6	0.9	5.7	1.3	0.6	5.2	1.7	1.0	5.9
40 ปีขึ้นไป	2.1	0.8	9.0	1.2	0.6	4.6	2.5	0.9	10.8
อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุรา	20.4	19.4	25.4	20.2	19.6	23.7	20.5	19.4	26.1

ที่มา: การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อ้างใน http://service.nso.go.th/nso/data/data23/stat_23/toc_4/4.4 4-11-47E.xls.

นอกจากนี้จากการสำรวจเกี่ยวกับการบริโภคแอลกอฮอล์ของเอแบคโพลล์ก็สอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติเช่นกันว่า การเริ่มต้นดื่มสุราของเด็กและเยาวชน นั้นมีอายุต่ำกว่า 15 ปี

“จากการสัมมนาเครือข่ายวัยมันส์ รู้ทันแอลกอฮอล์ เรื่องแนวทางการรับมืออย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการใช้แอลกอฮอล์ ตามโครงการ “รักน้องจริงอย่าชวนน้องดื่ม” จัดโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่ห้องประชุมปิ่นน้อย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล ผอ.สำนักบรรณรักษ์และสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม สสส. กล่าวว่า ปัจจุบันสถิติคนไทยติดเหล้าสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้นถึง 3 เท่าตัวในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา จากการสำรวจของ สสส.พบว่าอายุของเด็กที่ดื่มเหล้าครั้งแรกลดลงจาก 20 ปี เป็นต่ำกว่า 15 ปี และมีโอกาสที่จะดื่มจนติดมากขึ้น นอกจากนี้ กลุ่มผู้หญิงอายุ 15-19 ปี มีสถิติการดื่มเพิ่มขึ้น 5.6 เท่าใน 7 ปี ที่สำคัญขณะนี้ตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พุ่งเป้าไปที่เยาวชนมากขึ้น และโอกาสที่จะดื่มก็คือ เทศกาลรื่นเริงต่างๆ รวมทั้งการรับน้อง” (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างใน http://www.sanook.com/education/education_06326.php)

2. อายุของผู้ป่วยที่ติดสุรา ในการรวบรวมอัตราผู้ป่วยที่ติดสุราทั้งหมดของโรงพยาบาล ัญญารักษ์ สามารถจำแนกเด็กและเยาวชนที่ติดสุราตามช่วงอายุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ดูตารางที่ 11 ประกอบ)

- **อายุ 0-4 ปี** มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุราดังนี้ ในปีพ.ศ.2547 มีจำนวนเด็กที่ติดสุรา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ในจำนวนผู้ติดสุราทั้งหมด 1,693 คน สำหรับในปีพ.ศ. 2548 มีจำนวนเด็กที่ติดสุราจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.12 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,689 คน

- **อายุ 15-19 ปี** มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุราดังนี้ ในปีพ.ศ.2544 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 774 คน ในปีพ.ศ. 2545 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 932 คน ในปีพ.ศ. 2546 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.57 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,055 คน ในปีพ.ศ.2547 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ใน

จำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,693 คน ในปีพ.ศ.2548 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,689 คน

- **อายุ 20-24 ปี** มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุราดังนี้ ในปีพ.ศ.2544 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 2.07 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 774 คน ในปีพ.ศ. 2545 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 44 คน คิดเป็นร้อยละ 4.72 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 932 คน ในปีพ.ศ. 2546 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 31 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,055 คน ในปีพ.ศ.2547 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 60 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,693 คน ในปีพ.ศ.2548 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ติดสุรา 67 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ในจำนวนผู้ที่ติดสุราทั้งหมด 1,689 คน (โรงพยาบาลธัญญารักษ์, อ้างใน http://www.thanyarak.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=276&Itemid=61&limit=1&limitstart=1)

ตารางที่ 11 จำนวนและอัตราร้อยละผู้ป่วยยาเสพติดประเภทสุรา จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	ปีงบประมาณ									
	2544	%	2545	%	2546	%	2547	%	2548	%
0 - 14	0	0	0	0	0	0	5	0.3	2	0.12
15 - 19	6	0.78	3	0.32	6	0.57	12	0.7	10	0.59
20 - 24	16	2.07	44	4.72	31	2.94	60	3.5	67	3.97
25 - 29	78	10.08	68	7.3	108	10.2	169	10	160	9.47
30 - 34	120	15.5	154	16.52	181	17.2	257	15	278	16.5
35 - 39	149	19.25	195	20.92	206	19.5	318	19	320	19
40 - 44	165	21.32	149	15.99	194	18.4	327	19	268	15.9
45 - 49	89	11.5	124	13.3	120	11.4	223	13	244	14.5
50 - 54	61	7.88	79	8.48	95	9	155	9.2	166	9.83
55 - 59	40	5.17	56	6.01	54	5.12	94	5.6	82	4.85
60 - 64	31	4.01	38	4.08	36	3.41	34	2	45	2.66
65 - 69	15	1.94	17	1.82	12	1.14	15	0.9	24	1.42
70+	4	0.52	5	0.54	12	1.14	24	1.4	23	1.36
รวม	774	100	932	100	1,055	100	1,693	100	1,689	100

ที่มา: สถิติผู้ป่วยยาเสพติดประเภทสุราปีงบประมาณ 2543-2548 โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ข้อมูลแก้ไขล่าสุด เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ.2548

2. ผลกระทบต่อการดื่มสุรา

จากข้อมูลผลการสำรวจของทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในปี 2546 พบว่า คนไทยเริ่มดื่มสุราตั้งแต่อายุ 11 ปี โดยมีประชากรดื่มสุราอยู่ 18.61 ล้านคน เป็นชาย 15.51 ล้านคน หญิง 3.95 ล้านคน ที่น่าตกใจ คือ กลุ่มเด็กหญิงอายุระหว่าง 11-19 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2541 ถึง 5 เท่าตัวการดื่มสุรานั้น นอกจากจะนำมาซึ่งโรคร้ายไข้เจ็บหลายชนิดแก่ตัวผู้บริโภคเองแล้ว ยังเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านอุบัติเหตุบนท้องถนน ปัญหาทางอาชญากรรม และปัญหาทางสังคมและครอบครัว ซึ่งหากปล่อยไว้โดยไม่มีการควบคุมก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ลุกลามจนยากที่จะแก้ไขได้ (มโนวิช เรื่องดิษฐ อ่างใน http://www.dss.go.th/dssweb/st-articles/files/bsp_12_2547_alcohol.pdf)

อย่างไรก็ตาม นายวันชัย รุจนวงศ์ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นประธานในการแถลงข่าวและเผยแพร่ผลวิจัยพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา เบียร์ และการใช้สารเสพติดของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและถูกควบคุมตัวให้มาฝึกอบรมจำนวน 121 ราย อายุระหว่าง 9-23 ปี เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ส.ค.2547 จนถึง พ.ค.2548 ข้อมูลที่สำคัญพบว่า การดื่มสุราของเยาวชนมีผลกระทบทำให้พวกเขากระทำผิด ทั้งการข่มขืน โทรมหญิง ทำร้ายร่างกาย และก่อคดีฆาตกรรม ซึ่งเด็กที่ต้องโทษร้อยละ 38 ดื่มสุราก่อนจะกระทำผิดไม่เกิน 5 ชั่วโมง หน้าซ้ำขณะที่ทำผิดยังอยู่ในสภาพมึนเมา และแม่เด็กจะไม่ได้ดื่มเหล้าก่อนก่อเหตุแต่เหล้าก็เป็นสิ่งจูงใจให้ลักทรัพย์ จี้ ปล้น เพราะต้องการหาเงินไปซื้อ รวมถึงไปที่ยิวสถานบันเทิงจะได้ดื่มเหล้าด้วย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ่างแล้ว)

กล่าวได้ว่า ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มสุราในเด็กและเยาวชนเป็นช่องทางที่นำพวกเขาไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงในสองแง่มุมคือ เป็นผู้กระทำผิด และเป็นผู้ที่ถูกกระทำ ดังกรณีตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้กระทำผิด ซึ่งได้แก่

1.1 ทำร้ายร่างกายผู้อื่น

กรณีของตน

ในวันเกิดเหตุต้นแล้วว่า หลังจากการดื่มเหล้าจนเมาในกลุ่มเพื่อนแล้ว ทั้งหมดก็ตัดสินใจไปเที่ยวกัน โดยเรียกแท็กซี่เป็นพาหนะโดยสาร แต่เกิดทะเลาะกันกับคนขับแท็กซี่ จึงร่วมกันทำร้ายร่างกายจนไซเฟอร์ได้รับบาดเจ็บ ก่อนที่จะชิงเงินแล้วหลบหนีไป ก่อนจะถูกจับได้ในที่สุด (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ่างแล้ว)

1.2 ลักษณะผู้อื่น

กรณีของโบว์

“โบว์” จากบ้านกรรณา กล่าวว่าดื่มเหล้าเพราะเพื่อนชวน เมื่อเมาแล้วเพื่อนก็ชวนไปซิงรถจักรยานยนต์ ด้วยความเมาประกอบกับการอยากลองและความคึกคะนองของวัยรุ่น ทำให้โบว์ตัดสินใจไปซิงรถจักรยานยนต์เพื่อนำไปขาย และนำเงินมาแบ่งกินซื้อเหล้ามาดื่มและไปเที่ยว (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

กรณีของบอย

“บอย” จากบ้านกาญจนา กล่าวว่า วันเกิดเหตุได้ดื่มกินกับเพื่อนจนเมามายสติไม่อยู่กับเนื้อกับตัว เพื่อนชวนไปปล้นคนย่านอนุสาวรีย์ก็ไปกับเพื่อน พอถึงมือปล้นปรากฏว่าเจ้าทรัพย์ขัดขึ้นและต่อสู้ เพื่อนรุ่นพี่อีกคนจึงเอามัดพันหัวเจ้าทรัพย์อาการสาหัส บอยและกลุ่มเพื่อนได้หนีไปและไปนั่งเล่นอยู่หน้าสถานบริการน้ำมันในซอยอินทามระ 40 ก่อนจะถูกเจ้าหน้าที่จับตัวได้ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

1.3 หม่าคนตาย

กรณีของกอล์ฟ

“กอล์ฟ” จากบ้านกาญจนา วัย 22 ปี ที่ถูกจับส่งสถานพินิจตั้งแต่อายุ 17 ปี ในข้อหา “ฆ่าคนตายโดยเจตนา” อดีตเด็กอาชีวะฯ ผู้ไม่เคยมีใครยอมรับว่าเขาเป็นคนที่ติดเหล้ามาก ดื่มครั้งแรกตอนอยู่ชั้น ปวช. 1 ในวันเกิดเหตุ เป็นวันที่กอล์ฟอยู่ในอาการมึนงงจากการดื่มสุรามามากเมื่อคืนก่อนหน้า หรืออาการที่คนทั่วไปเรียกกันว่า “เมาค้าง” เขาไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า จากนั้นก็ได้มีเด็กอาชีวะฯ จากโรงเรียนดงย่านบางนา คู่ริเขาจำนวน 3 คน เดินผ่านประตูอัตโนมัติของห้างมารุมตีเขา กอล์ฟจึงได้ชักมีดออกมาแล้วแทงสวนไป ก่อนจะหลบหนีโดยการนั่งแท็กซี่กลับมาที่โรงเรียน ภายหลังเมื่อถูกตำรวจจับเขาถึงได้ทราบว่าคู่ริที่เขาแทงสวนออกไปนั้น ถูกตัดเอ็นแขนขาด และถูกแทงตัดชั่วหัวใจเสียชีวิต (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

1.4 ทำให้เกิดอุบัติเหตุเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตของผู้อื่น

ศาลตัดสินประหารชีวิต! -“วัยรุ่น” เมาชิงชนคนดับ

นายณัฐพงษ์ (นามสมมติ) อายุ 23 ปี อยู่ อ.เมือง จ.มหาสารคาม ตีมีสุราจนเมามาก่อนจะแอบขโมยรถบรรทุก 6 ล้อของพ่อเลี้ยงแล้วไล่ขับชนชาวบ้านจะเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 4 ราย บาดเจ็บอีก 4 รายนั้น และศาลมหาสารคามได้ตัดสิน เจ้าตัวสารภาพยอมชดใช้กรรม ในขณะที่ญาติเหยื่อ นึก "สงสารแต่ไม่เห็นใจ" (ผู้จัดการออนไลน์, 31 สิงหาคม 2548 อ้างใน <http://stopdrink.com/index.php?content=ViewNews&id=88&type=3>)

1.5 ได้รับอุบัติเหตุ

สามวัยรุ่นเมาแล้วขับ พากันชิงรถยนต์ พุ่งชนต้นไม้ข้างทาง ซอยลาดพร้าว 101/1 ได้รับบาดเจ็บสาหัส

เจ้าหน้าที่กู้ภัย กำลังใช้เครื่องตัดถ่าง เพื่อให้การช่วยเหลือนำร่างผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน 3 คน ประกอบด้วยนายธีรณัฐ เทพผลิน อายุ 23 ปี ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย นายก่อพงศ์ ภูมิธรรมรัตน์ อายุ 23 ปี และคุณศรวิทย์ ไชยแก้ว อายุ 24 ปี ได้รับบาดเจ็บสาหัส ออกจากกรรถยนต์ มิตซูบิชิ แลนเซอร์ สีเทาดำ ทะเบียน ฉฐ-4964 กรุงเทพมหานคร เบื้องต้น ได้ช่วยเหลือนำส่งโรงพยาบาลเวชธานี (ผู้จัดการออนไลน์, วันที่ 10 พฤษภาคม 2549 อ้างใน <http://stopdrink.com/index.php?content=ViewNews&id=231&type=3>)

2. เป็นผู้ถูกรบกวน

2.1 ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

จับหนุ่มโรงงานเมาเบียร์ บุกบ้านขืนใจสาววัย 14

แม่พาสาววัย 14 เข้าแจ้งความถูกหนุ่มโรงงาน บุกข่มขืนถึงห้องพัก เหยื่อสาวเผยเพิ่งรู้จักแค่วันเดียว เห็นหิวเบียร์มานั่งกินหน้าบ้าน เลยลงมาคุยด้วย ไม่ได้คิดอะไร แต่พอลบขึ้นห้อง ใจหนุ่มบุกขึ้นบ้านเข้ามาขืนใจถึงห้องนอน ด้านใจหนุ่มโรงงานจอมหื่นรับทำจริง แต่อ้างสาวเจ้าเป็นคนลงมาเชิญขึ้นห้องเอง (ผู้จัดการออนไลน์, วันที่ 19 มีนาคม 2548 อ้างใน <http://stopdrink.com/index.php?content=ViewNews&id=135&type=3>)

วัยรุ่น ชีเมาน้ำสวนสันติฯ ลวนลามผู้หญิง ตบกระเทย

นางสาวยุ เล่าว่า ขณะนั่งเล่น และพูดคุยกับ นายพีระดา เพื่อนซึ่งเป็นสาวประเภท 2 อยู่ที่ร้านน้ำสวนสันติชัยปราการ ได้มีชายวัยรุ่น ซึ่งจับกลุ่มนั่งดื่มสุรา อยู่ใกล้กัน เข้ามาพูดจาแทะโลม โดยมีชายคนหนึ่ง ใช้มือจับที่หน้าอกของตน 1 ครั้ง จึงว่ากล่าวด้วยความไม่พอใจ ขณะที่ นายพีระดา ได้เข้าตอว่า เป็นเหตุให้ ชายทั้งหมด ตรงเข้ามาทำร้าย นายพีระดา ซึ่งตนได้เข้าห้ามปรามจนถูกทำร้ายบาดเจ็บดังกล่าว (ผู้จัดการออนไลน์, วันที่ 1 ธันวาคม 2548, อ้างใน <http://stopdrink.com/index.php?content=ViewNews&id=135&type=3>)

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากการดื่มสุราแล้ว ผลอีกอย่างหนึ่งก็คือ มีอาชีพเสริมให้เยาวชน โดยเฉพาะสาว ๆ ที่มีรูปร่างและหน้าตาดี ที่เรียกว่า “พริตตี้” โดยสาว ๆ เหล่านี้จะได้ค่าตอบแทนตั้งแต่ 250 – 500 ขึ้นอยู่กับรูปร่างหน้าตา

“พริตตี้มีหน้าที่หลักในการกระตุ่นยอดขายเป็นหลักหรือที่ถูกค่าส่วนใหญ่เรียกกันว่าเด็กเชียร์เบียร์ โดยค่าตอบแทนจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ A จะได้รับค่าแรงวันละ 300-350 บาท ระดับ B 280 บาท และระดับ C 250 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะและหน้าตาของพริตตี้” (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717 อ้างใน http://www.nitadebangkok.com/buca1/page/inside_page/econ_page/week1/econnews/econ1_5.htm)

“โดยจะได้รับค่าตอบแทนวันละ 400 บาท ขณะที่พริตตี้ของค่ายเบียร์ไฮเนเกน จะได้รับค่าแรงมากกว่าคือวันละ 500 บาท” (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

3. ทักษะจิตของวัยรุ่นที่มีต่อการดื่มสุรา

วัยรุ่นชายคิดอย่างไรกับเหล้าสุรา จากผลสำรวจของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,078 คน ของเอแบคโพลล์พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 66.2 ระบุว่าเหล้าเป็นสิ่งเสพติด ในขณะที่ตัวอย่าง ร้อยละ 22.8 ระบุไม่เป็นสิ่งเสพติด และร้อยละ 11.0 ระบุไม่แน่ใจว่าเหล้าเป็นสิ่งเสพติดหรือไม่ (นพดล กรรณิกา, 2549 อ้างแล้ว)

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจของสวนดุสิตโพลล์ที่ทำการสำรวจความคิดเห็นของ “วัยรุ่นชาย” ที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,566 คน ระหว่างวันที่ 22 - 26 เมษายน 2546 สรุปผลได้ดังนี้ เยาวชนรู้สึกว่เหล้ามีผลต่อสุขภาพดังนี้ อันดับหนึ่ง ร้อยละ 27.22 เชื่อว่าทำลายสุขภาพ/เป็นโรคตับแข็ง/โรคมะเร็ง อันดับที่ 2 ร้อยละ 22.48% เชื่อว่า กินแล้วเมาทำให้ขาดสติ

อันดับที่ 3 ร้อยละ 17.16 เชื่อว่า กินได้แต่อย่าให้มาก/หรือบ่อยเกินไป อันดับที่ 4 ร้อยละ 14.20 เชื่อว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ อันดับที่ 5 ร้อยละ 12.43 เชื่อว่า กินเพื่อเข้าสังคม และที่เหลืออีก 6.51 เชื่อว่า เป็นสิ่งไม่ดี, เสียบุคลิก, เป็นสารเสพติดไม่รุนแรง ฯลฯ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546 อ้างแล้ว)

4. ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนหันมาดื่มสุรา

4.1 ครอบครัว

- **เห็นพ่อแม่ทำงานเกิดความเคยชิน** จากการรวบรวมข้อมูลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กพบว่า ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ดื่มสุราและสูบบุหรี่ เพราะเห็นพ่อแม่สูบบุหรี่และดื่มสุราจนชิน จนในที่สุดพฤติกรรมดังกล่าวก็นำไปสู่การกระทำผิด ดังกรณีตัวอย่างเหล่านี้

“ต้น” จากบ้านอุเบกขา กล่าวว่า พื้นฐานครอบครัวพ่อเป็นคนที่มีสุราจัด ดื่มทุกวัน ดื่มที่บ้านและเป็นการดื่มให้เห็นจนชิน เริ่มดื่มมาตั้งแต่อายุ 15 ปี (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

- **รู้สึกเครียดเบื่อบ้าน** จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน พบว่า พฤติกรรมการดื่มสุราทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่น เด็กรู้สึก เครียดจนในที่สุดก็หาทางแก้ปัญหาโดยเลียนแบบสิ่งทีผู้ปกครองทำนั่นเอง

“ต้น” จากบ้านอุเบกขา กล่าวว่า รู้สึกเครียดและเบื่อบ้าน จึงยึดเพื่อนเป็นที่พึ่ง ติดเพื่อน และเมื่อเพื่อนชวนไปดื่มสุราก็ไป เพราะอยากลืมหืมทุกข์ อยากระบายความเครียด เริ่มดื่มมาตั้งแต่อายุ 15 ปี (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

“กอล์ฟ” จากบ้านกาญจนา วัย 22 ปี ที่ถูกจับส่งสถานพินิจตั้งแต่อายุ 17 ปี ในข้อหา “ฆ่าคนตายโดยเจตนา” อดีตเด็กอาชีวะฯ ผู้ไม่ยอมใครยอมรับว่าเขาเป็นคนที่ติดเหล้ามาก ดื่มครั้งแรกตอนอยู่ชั้น ปวช. 1 เนื่องจากพ่อชอบกินเหล้าแล้วทะเลาะกับแม่เลยเกิดความเครียด ไม่เข้าใจว่าคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมานานอย่างพ่อกับแม่เหตุใดเมื่อมีเหล้ามาเป็นตัวกลางแล้วถึงไม่มีเหตุผล ต้องทะเลาะกันทุกครั้ง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

- **เห็นพ่อแม่ทำอยากลอง** บางครั้งการที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดก็ไม่ได้เกิดจากแรงกดดันหรือความเครียด แต่บางครั้งเกิดจากความรู้สึกอยากลองทำตามในสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำ แต่เนื่องจากพวกเขายังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์จึงทำให้ออกเหตุโดยไม่ตั้งใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“บอย” จากบ้านกาญจนา กล่าวว่า เห็นพ่อดื่มเหล้าทุกวันก็เกิดความอยากลอง วันเกิดเหตุได้ดื่มกินกับเพื่อนจนเมาสติไม่อยู่กับเนื้อกับตัว เพื่อนชวนไปปล้นคนย่านอนุสาวรีย์ก็ไปกับเพื่อน พอลงมือปล้นปรากฏว่าเจ้าทรัพย์ขัดขึ้นและต่อสู้ เพื่อนรุ่นพี่อีกคนจึงเอามัดพันหัวเจ้าทรัพย์อาการสาหัส บอยและกลุ่มเพื่อนได้หนีไปและไปนั่งเล่นอยู่หน้าสถานบริการน้ำมันในซอยอินทามระ 40 ก่อนจะถูกเจ้าหน้าที่จับตัวได้ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

4.2 **เพื่อนชวน** จากรายงานการวิจัยของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า การที่เด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงเนื่องมาจากเพื่อนชวนมีอัตราสูงตั้งแต่ร้อยละ 75.0-92.6 ดังกรณีตัวอย่างของ “โบว์”

“โบว์” จากบ้านกรูณา กล่าวว่าดื่มเหล้าเพราะเพื่อนชวน เมื่อเมาแล้วเพื่อนก็ชวนไปซิงรถจักรยานยนต์ ด้วยความเมาประกอบกับการอยากลองและความคึกคะนองของวัยรุ่นทำให้โบว์ตัดสินใจไปซิงรถจักรยานยนต์เพื่อนำไปขาย และนำเงินมาแบ่งกินซื้อเหล้ามาดื่มและไปเที่ยว (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก, 2548 อ้างแล้ว)

4.3 กลยุทธ์การแข่งขันทางการตลาด

- มีของแถม

ชื่อเหยือกแถมเหยือก ส่งผล คนไทยดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้น (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- จัดเทศกาลดื่มเบียร์

เทศกาลเบียร์สดที่มาพร้อมกับลมหนาวเป็นประจำในช่วงปลายปี ค่ายเบียร์แต่ละค่ายถือโอกาสจัดกิจกรรม ณ จุดขายเพื่อกระตุ้นยอดขายตามสถานที่ที่เป็นย่านสำคัญ ที่เป็นจุดนัดพบประสังสรรค์ของคนทุกระดับตั้งแต่วัยเรียนจนถึงวัยทำงาน (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- รสชาติอาหาร

นายปิติ ภิรมย์ภักดี ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา บริษัทบุญรอดเทรดดิ้ง จำกัด เปิดเผยว่าเทศกาลเบียร์สดในปีนี้นอกจากต้องแข่งขันในเรื่องของราคาและรสชาติของเบียร์แล้ว

อาหารกับแก้มต้องถูกปากลูกค้าด้วยเช่นกัน (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- **สร้างบรรยากาศในการดื่ม** โดยจัดให้มีคอนเสิร์ตของศิลปินที่มีชื่อเสียง

ก่อก่อกับการสร้างกระแสและความแตกต่างจากลานเบียร์อื่นมาสร้างสีสันด้วยนำศิลปินที่มีชื่อเสียงมาแสดงคอนเสิร์ตก่อก่อกับการสร้างกระแสและความแตกต่างจากลานเบียร์อื่นมาสร้างสีสันด้วยนำศิลปินที่มีชื่อเสียงมาแสดงคอนเสิร์ต (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- **ชิงรางวัล**

อีกทั้งมีการจัดกิจกรรมให้ลูกค้าได้ร่วมชิงรางวัลมูลค่ากว่า 1 ล้านบาท ทั้งนี้ กลยุทธ์ดังกล่าวถือว่าการกระตุ้นและดึงดูดลูกค้าด้วยอีกทางหนึ่ง (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- **ใช้สถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์ของการนัดพบของผู้คนโดยทั่วไป** เช่น ห้างสรรพสินค้า

จะเห็นได้ว่า บริเวณลานเบียร์หน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เวิลด์ พลาซ่า ผมคิดว่ากลายเป็นจุดนัดพบที่ถือเป็นสัญลักษณ์ของเทศกาลเบียร์สด โดยมีหลายค่ายเบียร์มาจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายที่นี้เป็นประจำทุกปี และถือว่ามียอดจำหน่ายและมีลูกค้ามาใช้บริการมากกว่าเมื่อเทียบกับลานเบียร์บริเวณอื่นๆ ซึ่งในบริเวณของเบียร์สิงห์มีลูกค้ามาใช้บริการประมาณ 2 พันคนต่อคืน (มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- **เน้นในเรื่องของการบริการที่ประทับใจลูกค้าเป็นหลัก** เช่น มีสาวสวยบริการเสิร์ฟเบียร์

พริตตี้มีหน้าที่หลักในการกระตุ้นยอดขายเป็นหลักหรือที่ลูกค้าส่วนใหญ่เรียกกันว่าเด็กเชียร์เบียร์(มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

โดยเฉพาะลานเบียร์บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เวิลด์ พลาซ่า จะเป็นที่เดียวที่มีการคัดเลือกหน้าตาของพริตตี้เป็นพิเศษ เพราะที่นี้จะมีลูกค้าจำนวนมากนิยมมานั่งดื่มเบียร์ทางค่ายเบียร์จึงเตรียมพริตตี้ไว้ต้อนรับเพื่อความประทับใจให้กับลูกค้า(มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

4.4 แนวคิดของผู้บริโภค

- ยิงกินหลายคนยิ่งถูก

ผู้สื่อข่าวรายงานถึงค่าใช้จ่ายของวัยรุ่นที่นิยมมาสังสรรค์ที่ลานเปียร์ในแต่ละครั้งประมาณ 200-1000 บาท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจำนวนของคนที่มาด้วย ถ้ามากันหลายคนก็จะเสียค่าใช้จ่ายต่อคนน้อยลง และขึ้นอยู่กับปริมาณการดื่มด้วย ถ้ามากันประมาณ 5-10 คน จะสั่งประมาณ 5-10 เหล้าหรือ 4 แคน ซึ่งราคาต่อเหยือกของแต่ละยี่ห้อจะมีความแตกต่างกันเปียร์สิงห์ราคา 130 บาทหรือถ้าเป็นแคนอยู่ที่ 450 บาท ทางด้านเปียร์ไฮเนเกนราคาอยู่ที่ 180 บาท(มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- นิยมดื่มมากกว่าทานกับแกล้ม ไม่นิยมกินกับแกล้มเพราะมีราคาแพง

ในส่วนของ การซื้ออาหารกับแกล้มนั้นส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนวัยทำงานมากกว่ากลุ่มวัยรุ่น ขณะที่กลุ่มวัยรุ่นจะเน้นดื่มเปียร์อย่างเดียว อย่างไรก็ตาม ราคาอาหารกับแกล้มจะมีราคาสูงกว่าราคาตามท้องตลาด ทั้งนี้ เพราะในแต่ละร้านจะคิดค่าเซอร์วิสชาร์จเข้าไปด้วยจึงทำให้ราคาค่อนข้างแพง(มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

- ได้บรรยากาศ เวลาพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ วัยรุ่นนิยมมาพบกันที่ลานเปียร์เพราะได้บรรยากาศที่สนุกสนานครึกครื้น

นายอัฐพันธ์ พูลสวัสดิ์ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีระบุถึงสาเหตุที่เลือกมาพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ ที่ลานเปียร์ เพราะนอกจากจะได้นั่งดื่มเปียร์แล้ว ยังได้สัมผัสกับลมหนาวทำให้บรรยากาศของการพบปะสังสรรค์ก็ครึกครื้น สนุกสนานด้วยเสียงดนตรี(มูลนิธิเมาไม่ขับ สายด่วนเมาไม่ขับ 1717, อ้างแล้ว)

สรุป จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอายุที่เริ่มดื่มสุราพบว่า มีจำนวนเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี รวมอยู่ด้วยถึงแม้ว่าจะไม่มากก็ตาม นอกจากนี้ยังพบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มอายุที่เริ่มดื่มสุรามากที่สุด คือ 20-24 ปี แสดงให้เห็นว่าการดื่มสุราได้ขยายไปสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น แต่สิ่งที่สำคัญคือ ในจำนวนผู้ที่ป่วยด้วยโรคพิษสุราเรื้อรังทั้งหมดมีเด็กที่มีอายุยังไม่ถึง 15 ปีรวมอยู่ด้วย นอกจากผลกระทบต่อสุขภาพแล้วแต่การดื่มสุรายังส่งผลต่อผู้อื่นในสังคมด้วย เช่น เด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราจนเมาจนขาดสติในการยับยั้งชั่งใจจนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมได้ อย่างไรก็ตาม เยาวชนต่างทราบอยู่แล้วว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ แต่สาเหตุที่ดื่มเพราะเลียนแบบสมาชิกในครอบครัว เพื่อนๆ ชักชวน และกลยุทธทางการแข่งขันหรือที่เรียกว่าการสร้างค่านิยมในการบริโภคซึ่งเป็นกลยุทธต่างๆ ในระบบทุนนิยมที่ยั่วยุให้เด็กและเยาวชนดื่มสุรามากขึ้นด้วย

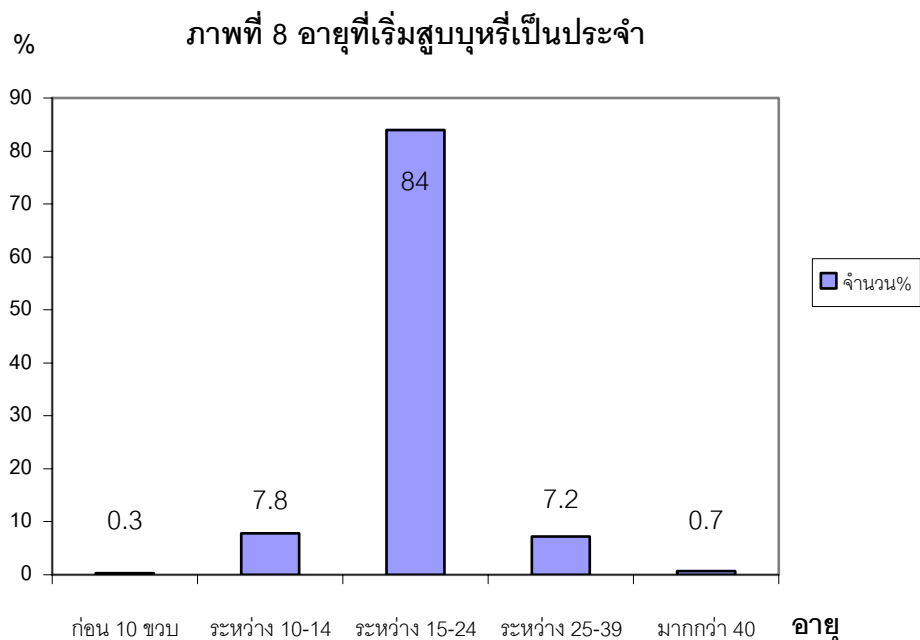
การสูบบุหรี่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่สูบบุหรี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534-2547 ของศูนย์วิจัยและจัดการความรู้การควบคุมการบริโภคยาสูบ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มสูบบุหรี่ของประชากรไทยโดยรวม มีค่าเท่ากับ 18 ± 4 ปี ในทศวรรษการสำรวจ (ศรัณญา เบญจกุล มณฑล เก่งการพานิช และลักขณา เต็มศิริกุลชัย, 2549: 56) อย่างไรก็ตาม มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และสำนักงานโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค ได้รายงานเกี่ยวกับสถานการณ์การสูบบุหรี่ที่น่าเป็นห่วงในเด็กและเยาวชนมีดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์ของปัญหา

1. จำนวนผู้สูบบุหรี่ในเด็กและเยาวชน

ปัจจุบันมีเด็กไทยที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เสพติดบุหรี่เกือบ 5 แสนคน และมีเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 24 ปี เสพติดบุหรี่หนึ่งล้านห้าแสนกว่าคน โดยสถิติพบว่าอายุเฉลี่ยของคนไทยที่เสพติดบุหรี่ คือ 18 ปี ซึ่งโดยเฉลี่ยจะเสพติดบุหรี่ต่อไปเป็นเวลา 23 ปี จึงจะสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้โดยสาเหตุส่วนใหญ่ที่เลิกเพราะเริ่มป่วยแล้ว (ประภิต วาทีสาธกกิจ, 2547 อ้างใน การทบทวนองค์ความรู้การควบคุมการบริโภคยาสูบ, 2549: 29) รูปภาพที่ 8

ที่มา: มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ อ้างอิงใน สถิติที่สำคัญเกี่ยวกับการไม่สูบบุหรี่ของคนไทย 2547

อย่างไรก็ตาม พบว่า ในแต่ละปีมีเยาวชนไทยเสพติดบุหรี่ใหม่ และกลายเป็นผู้ที่ต้องสูบบุหรี่เป็นประจำ 200,000 ถึง 300,000 คน ทดแทนผู้ใหญ่ที่สูบบุหรี่ที่เสียชีวิตหรือเลิกสูบ ทำให้จำนวนผู้สูบบุหรี่ไทยคงที่อยู่ที่ 11 ล้านคน ในระยะยี่สิบปีที่ผ่านมา (ประกิจ วาทีสาธกกิจ, 2549: 29-30 เฟิงอ่าง)

2. วัยรุ่นมีแนวโน้มสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น

- 2.1 สำหรับวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มีแนวโน้มการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.3 ใน พ.ศ. 2542 เป็นร้อยละ 15.2 ในปีพ.ศ. 2546
- 2.2 โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงมีอัตราการสูบบุหรี่สูงขึ้นถึง 3 เท่า คือ จากร้อยละ 0.3 เป็นร้อยละ 0.9 ในช่วงเวลาเดียวกัน
- 2.3 ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้สูบบุหรี่เริ่มสูบเมื่ออายุระหว่าง 15-19 ปี มีอัตราชุกของการสูบบุหรี่เป็นร้อยละ 10 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2542 (ร้อยละ 6.3) ที่สำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- 2.4 เด็กนักเรียนอาชีวะมีอัตราชุกของการสูบบุหรี่มากกว่าในสายสามัญศึกษา (ร้อยละ 16.0 และ 5.1 ตามลำดับ)
- 2.5 เด็กนักเรียนในชนบทจะมีอัตราชุกของการสูบบุหรี่มากกว่าเด็กนักเรียนในพื้นที่เมือง และกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 7.1 และ 6.4 ตามลำดับ) (ประกิจ วาทีสาธกกิจ, อ่างแล้ว)

3. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทย

จากการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการรณรงค์เรื่องยาสูบ และผลงานวิจัยที่รวบรวมโดยมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ สรุปได้ดังนี้

- 3.1 โดยเฉลี่ยเยาวชนไทยที่สูบบุหรี่สูบวันละ 8.3 มวนหากคิดเป็นเงินจะตกวันละเกือบยี่สิบบาท
- 3.2 ผู้ใหญ่ที่สูบบุหรี่ในขณะนี้ร้อยละ 6.5 ติดก่อนอายุ 14 ปี ร้อยละ 5.8 ติดระหว่าง 15-19 ปี และร้อยละ 27.7 ติดระหว่าง 20-24 ปี รวมแล้วร้อยละ 92.5 ของผู้เสพติดบุหรี่ติดก่อนอายุ 24 ปี ฉะนั้นหากเยาวชนไม่เสพติดบุหรี่ได้จนถึงอายุ 25 ปี โอกาสที่เขาจะกลายเป็นผู้สูบบุหรี่จะมีน้อยมาก
- 3.3 ประมาณสามในสี่ของผู้ใหญ่ที่ติดบุหรี่ติดก่อนอายุ 19 ปี
- 3.4 บุหรี่เป็นยาเสพติดตัวแรกที่เยาวชนติดและเป็นสื่อนำไปสู่สิ่งเสพติดอื่นที่ร้ายแรงกว่า

- 3.5 ในเยาวชนที่สูบบุหรี่ร้อยละ 21.2 มีผลการศึกษาที่ไม่ดีและมีร้อยละ 2.1 เท่านั้นที่มีผลศึกษาดี
- 3.6 เยาวชนที่มีการศึกษาต่ำและออกจากโรงเรียนเร็วจะมีแนวโน้มการสูบบุหรี่ที่สูงกว่าผู้ที่ยังคงอยู่ในระบบการศึกษา
- 3.7 เยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่ที่มีความปรารถนาที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทกว่าเยาวชนที่สูบบุหรี่ถึงกว่า 2 เท่า
- 3.8 เยาวชนที่สูบบุหรี่ให้ข้อมูลว่าผู้ปกครองที่ให้เวลากับลูกไม่เพียงพอมีจำนวนมากกว่ากลุ่มเยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่บอกว่าผู้ปกครองมีเวลาให้กับลูกไม่เพียงพอถึง 3.5-4.5 เท่า
- 3.9 เยาวชนที่สูบบุหรี่มีแนวโน้มที่จะมาจากครอบครัวที่มีสมาชิกชอบดื่มเหล้า หรือเล่นการพนัน 2-10 เท่า
- 3.10 เยาวชนที่สูบบุหรี่มีประวัติถูกตบตีหรือถูกทำร้ายภายในบ้านมากกว่าเยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่ 4-12 เท่า
- 3.11 สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง
- 3.12 การสูบบุหรี่ครั้งแรกส่วนใหญ่เกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบบุหรี่ครั้งแรกที่บ้านเพื่อน
- 3.13 ร้อยละ 52 ของเยาวชนชายที่สูบบุหรี่มีเพื่อนที่เคยลองยาเสพติดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 19 ของเยาวชนชายที่ไม่สูบบุหรี่มีเพื่อนที่เคยลองยาเสพติดมาก่อน
- 3.14 ร้อยละ 60 ของเยาวชนหญิงที่สูบบุหรี่มีเพื่อนสนิทที่ดื่มเหล้าเป็นประจำทุกอาทิตย์และเพียงร้อยละ 11 ของเยาวชนหญิงที่ไม่สูบบุหรี่มีเพื่อนสนิทที่ดื่มเหล้าเป็นประจำ
- 3.15 เยาวชนที่สูบบุหรี่ร้อยละ 56.6 มีทัศนคติทางด้านลบต่อการสูบบุหรี่ขณะที่ร้อยละ 4.34 มีทัศนคติทางด้านบวกต่อการสูบบุหรี่
- 3.16 เยาวชนทั้งหญิงและชายทั้งที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ล้วนมีทัศนคติในด้านลบต่อผู้หญิงที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่เห็นว่าการเป็นผู้หญิงสูบบุหรี่นั้นแสดงถึงความมีปมด้อยเก็บกด
- 3.17 เยาวชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการให้วัยรุ่นช่วยรณรงค์เพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่เป็นมาตรการป้องกันที่ได้ผลที่สุด
- 3.18 เยาวชนที่สูบบุหรี่เป็นประจำร้อยละ 83 พยายามที่จะเลิกสูบบุหรี่แต่ไม่สำเร็จร้อยละ 11.6 มีความต้องการที่จะเลิกแต่ยังไม่ละความพยายาม

3.19 บริษัทบุหรี่บันทึกว่า “นักสูบบุหรี่ที่มีอายุน้อยคือ ธุรกิจของเรา” เพราะหากไม่มีเยาวชนเข้ามาเสพติดบุหรี่ทดแทนผู้ที่เลิกสูบบุหรี่หรือเสียชีวิตไม่นานบริษัทบุหรี่ก็ต้องการเลิกกิจการ

3.20 การวิจัยพบว่า การบังคับกฎหมายห้ามขายบุหรี่แก่เยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยกว่าร้อยละ 90 ของร้านค้ามีการขายบุหรี่ให้แก่เยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (ประภิต วาทีสาธกกิจ, 2549: 30-31 อ้างแล้ว)

2. ผลกระทบจากการสูบบุหรี่

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สนับสนุน โดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เสนอผลสำรวจ ภาคสนาม การสูบบุหรี่ของนักเรียน นักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ ขนาดตัวอย่างที่ทำการสำรวจคือ จำนวน 4,645 ตัวอย่าง จำแนกเป็นรายภาคได้แก่ กรุงเทพมหานครจำนวน 758 ตัวอย่าง ภาคเหนือจำนวน 851 ตัวอย่าง ภาคกลาง จำนวน 1,064 ตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 1,431 ตัวอย่าง และภาคใต้จำนวน 541 คน (เอแบคโพลล์, 2547 อ้างแล้ว) ผลการศึกษาพบว่า การสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงดังต่อไปนี้

1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 88.5 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงร้อยละ 25.2 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	25.2
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	88.5

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

2. การเที่ยวสถานบันเทิง จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบันเทิงร้อยละ 68.1 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงเพียงร้อยละ 21.3 ดังตารางที่

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “การเที่ยวสถานบันเทิง” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิง
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	21.3
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	68.1

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

3. **เล่นการพนัน** จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการเล่นการพนันร้อยละ 40.7 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมการเล่นการพนันเพียงร้อยละ 25.2 ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “เล่นการพนัน” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม เล่นการพนัน
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	12.4
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	40.7

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

4. **การเสพยาเสพติด** จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการเสพยาเสพติดร้อยละ 10.6 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมการเสพยาเสพติดเพียง 0.6 ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “การเสพยาเสพติด” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม การเสพยาเสพติด
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	0.6
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	10.6

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

5. **การมีเพศสัมพันธ์** จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 67.4 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 18.0 ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “การมีเพศสัมพันธ์” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	18.0
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	67.4

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

6. **การทะเลาะวิวาท** จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 48.0 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 29.3 ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มีพฤติกรรม “การทะเลาะวิวาท” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่มีพฤติกรรม การทะเลาะวิวาท
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	29.3
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	48.0

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

7. **ความคิดฆ่าตัวตาย** จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการคิดฆ่าตัวตายเป็นร้อยละ 11.3 ส่วนผู้ที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมในการคิดฆ่าตัวตายเป็นร้อยละ 8.1 ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่มี “ความคิดฆ่าตัวตาย” เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่สูบบุหรี่

ลำดับที่	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ค่าร้อยละของผู้ที่คิดฆ่าตัวตาย
1	ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่	8.1
2	ผู้ที่สูบบุหรี่	11.3

ที่มา: การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2547

3. ทศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการสูบบุหรี่

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สํารวจความคิดเห็นของ “วัยรุ่นชาย” ที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,566 คน ระหว่างวันที่ 22 - 26 เมษายน 2546 สรุปผลได้ดังนี้

วัยรุ่นชายคิดอย่างไรกับการสูบบุหรี่ อันดับหนึ่ง ร้อยละ 25.96 เชื่อว่าทำลายสุขภาพ/ทำให้ร่างกายอ่อนแอ อันดับสอง ร้อยละ 19.15 เชื่อว่าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง อันดับสาม ร้อยละ 17.87 เชื่อว่าเป็นสิ่งไม่ได้/ไม่ควรทดลอง อันดับสี่ ร้อยละ 13.62 เชื่อว่าเป็นป่อเกิดของโรคมะเร็ง อันดับห้า ร้อยละ 11.91 เชื่อว่าควันบุหรี่ทำลายคนข้างเคียง และที่เหลืออีกร้อยละ 11.49 เชื่อว่า ทำให้เสียบุคลิก สังคม รังเกียจ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546 อ้างแล้ว)

4. ปัจจัยที่ทำให้สูบบุหรี่

ศ.น.พ.ประภิต วาทีสาธกกิจ กล่าวว่ สาเหตุที่เด็กและเยาวชนหันมาเริ่มสูบบุหรี่ ร้อยละ 37.5 เริ่มสูบเพราะอยากทดลองสูบ ร้อยละ 34.8 เพราะตามอย่างเพื่อนหรือเพื่อนชวน ที่เหลือเริ่มสูบเพราะสาเหตุต่าง ๆ เช่น เพื่อเข้าสังคม มีความเครียดวิตกกังวล ตามอย่างสมาชิกในครัวเรือน ดังตารางที่ 19 (ประภิต วาทีสาธกกิจ, 2542 อ้างใน http://www.ashthailand.or.th/th/content_image/information_center/3.pdf? PHPSESSID=f17e37e7527e0cfbb8b3d98355147c10)

ตารางที่ 19 สาเหตุของการเริ่มสูบบุหรี่

สาเหตุ	ร้อยละ
1. ตามอย่างเพื่อนหรือเพื่อนชวน	34.8
2. อยากทดลองสูบ	37.5
3. เพื่อเข้าสังคม	7.1
4. ไม่มีอะไรจะทำ	3.4
5. สาเหตุจากการทำ งาน	2.9
6. ตามอย่างสมาชิกในครัวเรือน	3.5

7. ตามอย่างผู้ใหญ่หรือดารา	0.6
8. มีความเครียดวิตกกังวล	3.9
9. เพื่อความโก้เก๋	3.2

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากร พ.ศ. 2542 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

สรุป สถานการณ์การสูบบุหรี่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยแล้วพบว่าอายุที่เริ่มสูบบุหรี่คือ ช่วงอายุที่อยู่ระหว่างอายุ 15-24 ปี นั้นหมายความว่า มีเด็กและเยาวชนใหม่ๆ ที่สูบบุหรี่ทดแทนผู้สูบบุหรี่ที่ตายและเลิกสูบเพราะเป็นโรคทดแทนขึ้นเรื่อยๆ จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เด็กที่สูบบุหรี่เป็นนักเรียนอาชีวะ และเด็กที่อยู่ในเขตชนบท อย่างไรก็ตามเด็กต่างๆ ทราบว่า บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่สาเหตุที่สูบเพราะ ทำตามอย่างเพื่อน อยากทดลอง เพื่อเข้าสังคม เป็นต้น

พฤติกรรมทางเพศ

สำหรับสถานการณ์ด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน จากการวิจัยต่าง ๆ พบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้น และเป็นการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยกับแฟน คู่รัก หรือเพื่อน ทั้งในสถานศึกษาเดียวกันและต่างสถานศึกษา

“ข้อมูลจาก พญ.จันทร์เพ็ญ ชูประภาวงศ์ มุลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ พบว่า วัยรุ่นหญิงในเมือง ร้อยละ 50 มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และร้อยละ 66 มีเพศสัมพันธ์ กับเพื่อนชาย โดยไม่ใช่ดูยงอนามัย” (พญ.จันทร์เพ็ญ ชูประภาวงศ์, 2541 อ้างใน <http://www.elib-online.com/doctors/sexeducation.html>)

นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกแล้วการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งต่อไปก็ง่ายขึ้น ความยับยั้งชั่งใจมีน้อยลงและที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีกำบังการตั้งครรภ์ และขาดการป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ หรือหากมีการป้องกันบ้างก็พบว่าเป็นการป้องกันในบางครั้ง บางโอกาสเท่านั้นซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้ย่อมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หากวัยรุ่นต้องเผชิญกับปัญหาดังกล่าวแล้วย่อมมีความเสี่ยงต่อสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ และหากต้องทำแท้งด้วยแล้วย่อมมีความขัดแย้งต่อมาตรฐานทางศีลธรรมด้วย (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2545 อ้างใน <http://www.musivza.com> และ <http://www.kapook.com>) อย่างไรก็ตาม สถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศมีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์ของปัญหา

1. อายุกับการมีเพศสัมพันธ์

อายุกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นชายและหญิงสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

- **อายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์** จากการสำรวจของเอแบคโพลล์ พบว่า อายุต่ำสุดของชายที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 9 ปี ส่วนผู้หญิงอายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 10 ปี “วัยรุ่นชายอายุน้อยที่สุดที่พบอายุ 9 ปี อยู่ระดับประถมปีที่ 3...อายุหญิงต่ำสุด 10 ปี” (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2545 เฟิงอ่าง)

- **อายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์** จากการสำรวจของเอแบคโพลล์ พบว่า อายุเฉลี่ยของชายที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 15 ปี และอายุเฉลี่ยของผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 16 ปี “โดยเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายอยู่ในวัย 15 ปี หญิงเฉลี่ยอายุ 16 ปี ความรุนแรงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ” (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2545 อ่างแล้ว)

2. ความรุนแรงทางเพศ

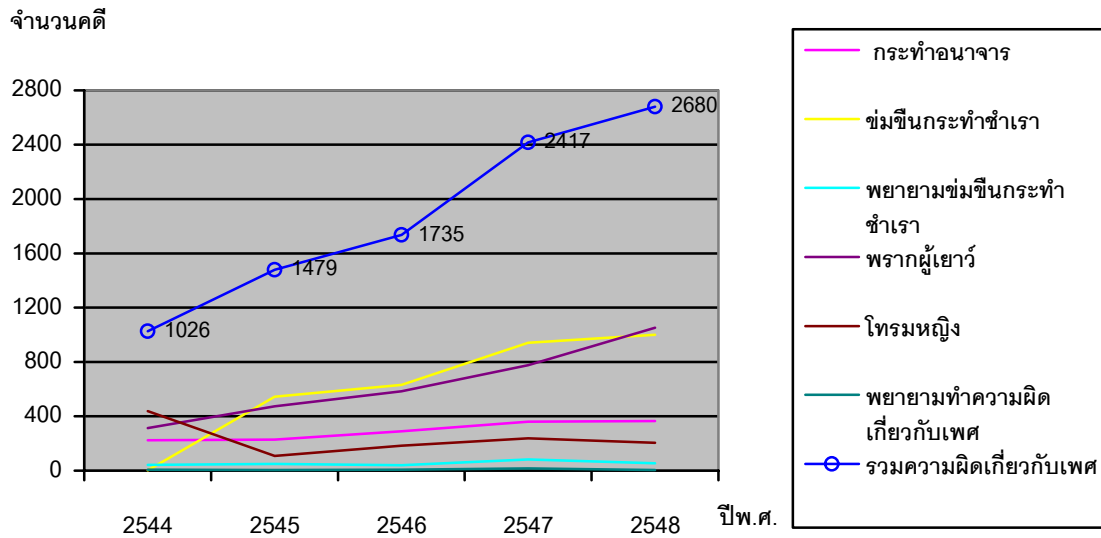
ประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเพศในเด็กและเยาวชนสามารถจำแนกได้ 2 แง่มุม คือ เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำ และเด็กและเยาวชนเป็นผู้ถูกกระทำ

- **เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำ** จากสถานการณ์ที่เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนพบว่า สถานการณ์ทางเพศของเด็กและเยาวชนไทยได้เข้าสู่ภาวะความรุนแรงมากขึ้น ดังเช่นมีนักวิชาการได้กล่าวว่า การข่มขืนในสังคมไทยมีเพิ่มขึ้นถึงเกือบ 100 เท่า โดยที่ในแต่ละวันการข่มขืนเกิดจากการกระทำโดยเด็กและเยาวชนสูงถึง 2.6 ราย หรือเฉลี่ยแล้วมากกว่า 2 ราย

“สังคมไทยกับภัยข่มขืน เป็นหนึ่งในสถานการณ์ที่ผู้วิจัยรายงานว่า ในรอบปีที่ผ่านมามีข่าวเกี่ยวกับการรุมโทรม หรือข่มขืนหมู่ในเมืองไทยเพิ่มขึ้น เกือบ 100 เท่า น่าสนใจขึ้นไปอีกเมื่อพบว่า โดยเฉลี่ยแต่ละวัน มีคนไทยตกเป็นเหยื่อการข่มขืน โดยเด็กและเยาวชน สูงถึง 2.6 ราย หมายความว่า ไม่ว่าผู้ถูกข่มขืนจะเป็นหญิงวัยใด ถูกข่มขืนโดยเด็กและเยาวชนไทยเฉลี่ยมากกว่าวันละ 2 ราย” (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ่างใน <http://board.thaicool.com/index.php?action=search?>)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างปี 2544-2547 จำนวนคดีความผิดทางเพศจากสถานพินิจและเยาวชนทั่วประเทศสูงขึ้นโดยตลอด จากจำนวนคดีรวม 1,735 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 2,417 คดี ในปี 2547 หากพิจารณาเฉพาะคดีข่มขืนพบว่า เหตุการณ์ข่มขืนได้พุ่งสูงถึง 942 คดี มากกว่าปี 2546 ถึง 312 คดี หรือในแต่ละวัน มีผู้ที่เป็นเหยื่อจากการกระทำของเด็กและเยาวชนสูงถึงวันละ 2.6 ราย (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548: 51) ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9
จำนวนคดีความผิดทางเพศที่กระทำโดยเยาวชน

ที่มา: ฝ่ายสถิติและประมวลผล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม อ้างในวารสารสุขภาพคนไทย ปี 2548 สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

- เด็กและเยาวชนเป็นผู้ถูกระทำ จากการเปรียบเทียบสถิติการก่อคดีการข่มขืนในปี พ.ศ. 2540 2543 2545 และ 2547 พบว่า มีคดีข่มขืนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี

ปีพ.ศ.	จำนวนคดี
2540	3714
2543	4037
2545	4300
2547	5052

ในจำนวนสถิติที่เพิ่มขึ้นนี้ ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า เฉพาะในปีพ.ศ.2545 เฉลี่ยแล้วมีคนเป็นเหยื่อของการถูกข่มขืนวันละ 11 ราย ในจำนวนนี้มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่เป็นเหยื่อจากการถูกข่มขืนเฉลี่ยวันละ 2 ราย

“ปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 4,300 คดี หรือเท่ากับมีการข่มขืนและแจ้งความให้ดำเนินคดี เฉลี่ยวันละเกือบ 11 ราย ในจำนวนนี้มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ตกเป็นเหยื่อการข่มขืน และถูกล่วง

ละเมิดทางเพศ เฉลี่ยวันละ 2 ราย” (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ้าง
แล้ว)

อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมรายงานข่าวการละเมิดทางเพศจากหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด และกรุงเทพธุรกิจ ปี 2546 พบว่า มีข่าวการละเมิดทางเพศเกิดขึ้นจำนวน 267 กรณี เมื่อแยกประเภทของการกระทำผิดสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) ช่มชู้ 144 กรณี คิดเป็น 54 % 2) ช่มชู้และฆ่า 29 กรณี คิดเป็น 11 % 3) พยายามช่มชู้และอนาจาร 38 กรณี คิดเป็น 14 % 4) รุมโทรม 54 กรณี คิดเป็น 20 % และรุมโทรมและฆ่า 2 กรณี คิดเป็น 1 %

เมื่อจำแนกผู้ถูกกระทำพบว่า มีผู้หญิงจำนวน 113 ราย ผู้ชายจำนวน 1 ราย เด็กหญิงจำนวน 167 ราย และเด็กชายจำนวน 17 ราย รวมเป็น 298 ราย และผู้กระทำผิดเป็นผู้ชายจำนวน 470 ราย และเด็กชายจำนวน 28 ราย รวมเป็น 498 ราย

การก่อคดีช่มชู้ทั้ง 267 กรณี ถูกกระทำจากเครือข่าย จำนวน 35 กรณี โดยจำแนกเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดดังต่อไปนี้พ่อ-ลูกจำนวน 12 ราย พ่อเลี้ยง-ลูกเลี้ยง จำนวน 10 ราย เครือญาติจำนวน 13 ราย (มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546 อ้างใน <http://www.friendsofwomen.net/information%20centre/statistics.htm>)

3. กรณีศึกษาของผู้ที่ถูกกระทำ

3.1 อายุสูงสุดและต่ำสุดของผู้ที่ถูกกระทำ

- ผู้ถูกกระทำอายุมากที่สุดคือ 77 ปี

เจ้าหน้าที่ตำรวจรับแจ้งเหตุ คนร้ายบุกขึ้นกุฏิช่มชู้แม่ชี จึงรีบไปที่เกิดเหตุ พบแม่ชีกุหลายอายุ 77 ปี นอนร้องครวญครางขอความช่วยเหลือ ตามร่างกายถูกทำร้าย และที่อวัยวะเพศมีเลือดไหลออกมา เพราะถูกช่มชู้อย่างทารุณ ก่อนเกิดเหตุคนร้ายได้ปิ่นขึ้นไปหาผู้เสียหายแล้วทำร้ายร่างกายก่อนลงมือช่มชู้ และหลบหนีไปพร้อมขโมยเงินสดไป 1,000 บาท (ข่าวสด, วันที่ 21 มี.ค. 46 : 11 อ้างใน <http://www.friendsofwomen.net/information%20centre/statistics.htm>)

- ผู้ถูกกระทำอายุน้อยที่สุดคือ 7 เดือน

เจ้าหน้าที่ตำรวจรับแจ้งเหตุ มีเด็กหญิงวัยแบเบาะอายุ 7 เดือน ถูกช่มชู้ภายในบ้าน ที่เกิดเหตุได้มีชาวบ้านควบคุมตัวผู้ก่อเหตุไว้ แพทย์ตรวจสอบแล้วพบว่า มีร่องรอยการช่มชู้จริง จนอวัยวะเพศฉีกขาดยาวประมาณ 2 เซนติเมตร คนร้ายรับสารภาพว่าได้ช่มชู้จริง โดยก่อนเกิดเหตุ ได้ไปคู่วีซีดีไปมาจากบ้านเพื่อนแล้วเกิดอารมณ์ เห็นเด็กนอนอยู่คนเดียวจึงเข้าไปช่มชู้ (เดลินิวส์, 31 ก.ค. 46: 1 อ้างใน <http://www.friendsofwomen.net/information%20centre/statistics.htm>)

- ถูกกระทำจากคนใกล้ชิด

รุ่นพี่ผู้หญิงหลอกป.5 ข่มขืนให้หัวใจในหมู่บ้านข่มขืน

ถูกรุ่นพี่ผู้หญิงหลอกให้หัวใจในหมู่บ้านข่มขืนหลังอาคารเรียน ช่วยข้านักเรียนชาย ม.1 เห็นเหตุการณ์พาไปข่มขืน ต่อมาอีกสองวัน รุ่นพี่อีกคนข่มขืนซ้ำๆ เครียดจัดไม่ไปโรงเรียน ผอ.เค้นถามแก้ปัญหาให้พักการเรียนสงบจิตใจ (คมชัดลึก, 2548 อ้างใน http://news.sanook.com/crime/crime_15215.php)

เด็กหญิงที่ตกเป็นเหยื่ออายุ 11 ปี ถูกครูข่มขืนกระทำชำเรา

ครูโดยอ้างให้เด็กช่วยเหลืองานวันหยุดที่โรงเรียน ครูกระทำบนพื้นห้องเรียน บนโต๊ะเรียนของเด็ก ห้องน้ำ ห้องพักครู ที่บ้านครู ฯลฯ หลังข่มขืนเสร็จทุกครั้ง ครูจะข่มขู่มาอีกทั้งยังมีพรรคพวกร่วมอาชีพคอยช่วยเหลือ รวมไปถึงการใช้เงินทองเป็นเครื่องต่อรองกับเด็กจนไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเด็กได้ (มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, http://www.childprotection.or.th/casestudy/fr_case.htm)

เด็กหญิงอายุ 14 ปี เธอเป็นเด็กกำพร้าแม่จึงถูกพ่อบังเกิดเกล้าข่มขืนกระทำชำเรา

โดยใช้มีดจี้ที่อกของเธอ และกระทำการล่วงเกินทางเพศหลังจากนั้นซื้อยาคุมให้เธอกิน พ่อของเธอกระทำเช่นนั้นานเกือบเดือน เธอรับสภาพที่เกิดขึ้นไม่ได้จึงมาขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิ เพื่อแจ้งความจับพ่อของตนเอง (มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, อ้างแล้ว)

เด็กหญิงอายุ 14 ปี เธอเป็นเหยื่อของความโหดร้ายในสังคมเธอถูกบิดาล่วงเกินทางเพศ

จึงหนีออกมาหางานทำโดยเป็นลูกจ้างทำความสะอาดบ้านทว่าเธอโชคร้ายเพราะนายจ้างนั้นทำร้ายทารุณเธอด้วย วิธีการต่างๆ นานาเช่น ใช้มีดบังตอพันบริเวณศีรษะและขาใช้ไม้กวาดและเชี่ยนตีที่ลำตัวนับไม่ถ้วน ใช้ตะหลิวร่อนๆ นาบที่ใบหน้า เธอทนกับการทรมานกรรมไม่ไหวจึงร้องขอให้มูลนิธิ ดำเนินการช่วยเหลือเพื่อปกป้องคุ้มครองเธอ (มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, อ้างแล้ว)

เด็กหญิงอายุ 5 ปี และเด็กหญิงอายุ 3 ปี ถูกบิดาข่มขืน

ทั้งคู่เป็นพี่น้องกันเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะดีบิดาเป็นเจ้าของกิจการใหญ่โต แต่ขาดสำนึกในความเป็นมนุษย์ ล่วงเกินเพศบุตรสาวทั้งสองโดยไม่เลือกสถานที่ เช่น ในบ้าน ในรถยนต์ ในห้างสรรพสินค้า แม้ว่ามารดาจะพาหลบหนี แต่เขาได้พยายามติดตามจนพบและล่วงเกินทางเพศอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งพ่อได้กระทำการเช่นนี้กับบุตรสาวทั้งสองคนเป็นเวลา

2 ปี จนมารดาเด็กหมดความอดทนจึงขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิฯ เพื่อคุ้มครองให้หนู
น้อยทั้งสองปลอดภัย (มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, อ้างแล้ว)

3.2 อายุสูงสุดของผู้ที่กระทำผิด

- ผู้กระทำผิดอายุมากที่สุดคือ 77 ปี

เจ้าหน้าที่ตำรวจรับแจ้งเหตุ มีเด็กหญิงอายุ 10 ขวบ ถูกพระภิกษุองค์กอดปล้ำกระทำอนาจาร โดยเด็กหญิงให้การว่า ตอนเย็นของวันที่ 16 ต.ค.46 ขณะเดินเล่นอยู่ พระพยอมที่ปักกลด อยู่หน้าหมู่บ้าน ได้ใช้อุบายหลอกให้เข้าไปหาแล้วกอดปล้ำกระทำอนาจารแต่ตื่นหลุดมาได้ ตำรวจไปตรวจสอบพบว่า พระพยอมมีอาวุธปืน เหล้าขาว 1 ขวด มีดปลายแหลม 2 เล่ม จึง นำตัวมาสอบสวน พระพยอม บุญมี อายุ 77 ปี ให้การรับสารภาพว่า เห็นเด็กแล้วเกิด อารมณ์ทนต์ไม่ไหว (เดลินิวส์, 18 ต.ค. 46: 1 อ้างใน <http://www.friendsofwomen.net/information%20centre/statistics.htm>)

4. ความเสี่ยงที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

นอกเหนือจากปัญหาความรุนแรงทางเพศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพของเด็กและเยาวชน แล้ว ปัญหาความเสี่ยงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพของเด็กและเยาวชนโดยตรง ปัจจุบันพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นนั้นไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัย จากการสำรวจของเอแบคโพลล์พบว่า มีวัยรุ่นที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพียง 20.5 % เท่านั้น “การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีเพียง 20.5% เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัย นอกจากนั้นไม่นิยมใช้” (สำนักวิจัย เอแบคโพลล์, 2546 อ้างแล้ว)

2. ผลกระทบ

1. **ผลกระทบทางตรง** ได้แก่ ปัญหาการตั้งครรภ์และทำแท้ง การถูกทอดทิ้ง การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม และการติดเชื้อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์

- **การตั้งครรภ์และการทำแท้ง** สำหรับอัตราการตั้งครรภ์และการทำแท้งในวัยรุ่นนั้น องค์การกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติพบว่า มีมากถึง 300,000 รายต่อปี หรือคิดเป็น 1 ใน 3 รายของการเกิดมีชีพ

“บอล โกปาล ผู้แทนองค์การกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ กล่าวว่า ประเทศไทย ที่อัตรา การตั้งครรภ์ และการทำแท้ง ในวัยรุ่นสูง โดยมีจำนวนการทำแท้ง ปีละ ประมาณ 300, 000 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 1 ในทุก 3 รายของการเกิดมีชีพ” (หนังสือพิมพ์มติชน รายงาน ฉบับวันพุธที่ 22 กรกฎาคม 2541 เรียบเรียงโดย นลินี มกรเสน อ้างอิงจาก หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, 11 ก.ค. 2541 อ้างใน http://www.elib-online.com/doctors/free_sex.html)

- **การถูกทอดทิ้ง** เป็นปัญหาหลังการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พบมากที่สุด กล่าวคือ มีจำนวนปัญหาประมาณ 29% ของจำนวนปัญหาทั้งหมด “ปัญหาที่เกิดหลังการมีเพศสัมพันธ์คือ ถูกทิ้งแล้วถึง 29.1%” (สำนักเอบแคโพลล์, 2546 อ้างแล้ว)

- **การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม** เป็นปัญหาหลังการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พบรองมาจากการถูกทอดทิ้ง กล่าวคือ มีจำนวนปัญหาประมาณ 10.5% ของจำนวนปัญหาทั้งหมด “มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม 10.5%” (สำนักวิจัยเอบแคโพลล์, 2546 อ้างแล้ว)

- **การติดเชื้อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์** เป็นปัญหาหลังการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อาจมีการติดเชื้อโรคประมาณ 2.8% จากจำนวนปัญหาทั้งหมด “ติดเชื้อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ 2.8%” (สำนักวิจัยเอบแคโพลล์, 2546 อ้างแล้ว)

2. ผลกระทบทางอ้อม การผ่านการมีเพศสัมพันธ์ทำให้เด็กและเยาวชนบางส่วนผันตัวเองไปทำอาชีพขายบริการทางเพศได้ง่ายขึ้น จากการสำรวจของเอบแคโพลล์ พบว่า ผู้ชายมีแนวคิดขายบริการมากกว่าผู้หญิง กล่าวคือ มีจำนวนชายคิดขายบริการประมาณ 5.4% ส่วนผู้หญิงมีประมาณ 1.4% เรื่องของการขายบริการทางเพศ วัยรุ่นชายคิดขายบริการ 5.4% หญิง 1.4% โดยผู้ต้องการขายบริการทางเพศ วัยรุ่นหญิงมักผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว (สำนักวิจัยเอบแคโพลล์, 2546 อ้างแล้ว)

3.ทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของ “วัยรุ่นชาย” ที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,566 คน ระหว่างวันที่ 22 - 26 เมษายน 2546 สรุปผลได้ดังนี้ วัยรุ่นชายคิดอย่างไรกับการเที่ยวผู้หญิง อันดับที่ 1 ร้อยละ 57.31 เชื่อว่า เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และโรคร้ายต่างๆทั้งตนเองและครอบครัว อันดับที่ 2 ร้อยละ 18.72 เชื่อว่า ไม่ใช่เรื่องจำเป็น/ยังไม่ถึงวัย/ไม่ถึงเวลาเที่ยว อันดับที่ 3 ร้อยละ 9.36 เชื่อว่า เสียเงิน/สิ้นเปลืองเงินทอง อันดับที่ 4 ร้อยละ 6.43 เชื่อว่า ทำให้เกิดปัญหาครอบครัว/ ครอบครัวแตกแยก อันดับที่ 5 ร้อยละ 2.92 เชื่อว่า เป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย/ได้ผ่อนคลาย และอื่นๆ อีกร้อยละ 2.92 เชื่อว่า ผิดศีลข้อ 3,เสียการเรียน,ไม่ให้เกิดเกียรติผู้หญิง ฯลฯ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546 อ้างแล้ว)

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจของอนันต์ชัย คงจันทร์ค้นพบประเด็นสำคัญเกี่ยวกับค่านิยมในการเลือกคู่ครองของวัยรุ่นปัจจุบันว่า วัยรุ่นในปัจจุบันไม่ให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ของคู่ครอง “ในด้านการคิดเห็นกับเรื่องครอบครัว กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิง เห็นว่าการแต่งงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แต่เมื่อถามเรื่องการมีสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 45.83 เห็นว่า เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ มีเพียงร้อยละ 15.6 เท่านั้นที่เห็นว่า เป็นปัญหาสังคม สำหรับความเห็นในเรื่องบริสุทธิ์ของคู่สมรส คนรุ่นใหม่ ร้อยละ 71.73 เห็นว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ” (นายอนันต์ชัย คงจันทร์, 2545 อ้างแล้ว)

4. ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน คือ สื่อ ยกตัวอย่างเช่น สื่อทางโทรทัศน์ หรือสื่อทางคอมพิวเตอร์ เช่น เว็บไซต์เกี่ยวกับสื่อลามก เป็นต้น ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า สภาพสังคมที่เปิดช่องให้เด็กและเยาวชนซื้อหาวิดีโอโป๊มาดูอย่างง่ายดาย แอบผู้ปกครองดูกันด้วย ความคะนอง ขาดการแยกแยะว่า นั่นคือการแสดง ทำให้ เกิดทัศนคติทางเพศแบบผิดๆ และนำไปสู่คดีอาชญากรรมทางเพศ โดยมีเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำ

สื่อคอมพิวเตอร์ นับเป็นช่องทางหนึ่งที่น่าจับตา ปัจจุบันมีเว็บไซต์ นับไม่ถ้วน ทำตัวเป็นเว็บเซ็กซ์โชว์ลามกอนาจารใจครีมี มีการข่มขืนให้เห็นทางจอ โดยมีผู้ประมาณว่า เวลานี้ทั่วโลกมีเว็บไซต์มากกว่า 4,300 ล้านเว็บไซต์ เฉพาะเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับเซ็กซ์มีมากถึง 400 ล้านเว็บไซต์ ในจำนวนนี้เฉพาะในสหรัฐฯ มีเว็บไซต์ถูกกฎหมาย แสดงการข่มขืนให้ดูแบบสดๆ ไม่มีการตัดต่อมากถึง 250,000 เว็บไซต์ เฉพาะเมืองไทย มีไม่ต่ำกว่า 10 เว็บไซต์ที่นำไปสู่เว็บลามกได้ถึง 1,000 เว็บ สามารถใช้บริการเซ็กซ์ ส่งรูปเปลือยให้แก่กัน ผ่านทางระบบโทรศัพท์ มือถือ หรือระบบเว็บแคม ที่สามารถถ่ายทอดการโชว์เปลือยผ้าให้อีกฝ่ายดูอย่างง่ายดาย

ตัวกระตุ้นถัดมา คือ เกมออนไลน์วิปริต ซึ่งเป็นเกมฮอตฮิตของเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาะเกมที่ผลิตจากญี่ปุ่น บางเกมมีเนื้อหาสมมุติให้ผู้เล่นเป็นโรคจิต ลวงครูหรือนักเรียนไปข่มขืน ความก้าวหน้าของเกมทำให้ผู้เล่นสามารถเล่นเกมได้พร้อมกันถึง 30 คน โดยให้ผู้เล่นแต่ละคนแข่งกันว่า ใครจะข่มขืนตัวละครได้ก่อน เพื่อสะสมแต้ม

นอกจากมาตรการกำจัดสื่อลามกอนาจารอย่างจริงจัง มีผู้เสนอให้เพิ่มโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น ให้นำหนักขึ้น เพราะเห็นว่าในยุคที่ผู้คนเสื่อมศีลธรรม การจะหวังใช้ศีลธรรมเป็นตัวควบคุมอย่างเดียวคงไร้ผล ดังนั้นมาตรการทางกฎหมายจะต้องเข้มแข็งขึ้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), ชื่นฤทัย กาญจนะจิตราและ ทีมงาน จากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2548 อ้างแล้ว)

นอกจากนี้สถาบันวิจัยเอแบคโพลล์ร่วมกันมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว¹⁵ ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปที่มีต่อสื่อโทรทัศน์และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน พบประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

¹⁵ โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปที่มีต่อสื่อโทรทัศน์และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน เมื่อวันที่ 14-19 สิงหาคม 2546 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิ (Stratified Cluster Sampling) จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชาชนทั่วไปที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปนั้น คณะผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิ (Stratified Cluster Sampling) จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกระจายตามสัดส่วนของประชากรเพื่อให้ได้ตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 1,090 ตัวอย่าง

1. **ความคิดเห็นต่อสื่อที่มีส่วนกระตุ้นต่อพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเด็กและวัยรุ่น** จากการศึกษาพบว่า สื่อที่มีส่วนกระตุ้นต่อพฤติกรรมแสดงออกทางเพศของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุดคือ รายการโทรทัศน์ / ละคร (ร้อยละ 24.6) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 22.3) ภาพยนตร์ / หนังสือต่างประเทศ (ร้อยละ 20.8) และหนังสือการ์ตูน (ร้อยละ 11.2)

2. **ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมและการกระทำที่แสดงออกตามรายการทีวีปัจจุบัน** จากการศึกษาตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมและการกระทำต่างๆ ที่แสดงออกทางเพศตามรายการทีวีในปัจจุบันสามารถแบ่งประเภทและระดับความรุนแรงได้ดังนี้

- **คำพูดที่สื่อไปในทางเรื่องเพศ** เช่น คำพูดทะลึ่ง ลามก หยาบโลน พุดจา 2 แง่ 2 ง่าม นั้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 56.6 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 33.8 ระบุว่ามียาระดับปานกลาง และร้อยละ 6.3 ระบุว่ามียาน้อย
- **การแสดงออกถึงท่าทาง** เช่น การกอดจูบ พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 67.4 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 25.7 ระบุว่ามียาระดับปานกลาง และร้อยละ 4.0 ระบุว่ามียาน้อย
- **การแสดงความกตัญญูทางเพศ** เช่น การพุดจาทะโลมผู้หญิง การที่พระเอกในละครใช้กำลังปลุกปล้ำนางเอก สามีทุบตีภรรยา พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 63.6 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 26.6 ระบุว่ามียาระดับปานกลาง และร้อยละ 7.0 ระบุว่ามียาน้อย
- **การแต่งกายวาบหวิด** พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 79.1 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 15.3 ระบุว่ามียาระดับปานกลาง และร้อยละ 2.8 ระบุว่ามียาน้อย
- **ค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม** เช่น การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน วัยรุ่นคลั่งไคล้หอมแก้มนักเรียน การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 76.1 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 16.6 ระบุว่ามียาระดับปานกลาง และร้อยละ 4.1 ระบุว่ามียาน้อย
- **การแสดงบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสม** เช่น การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นต้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 62.0 ระบุว่ามียาก ร้อยละ 25.2 มีระดับปานกลาง และร้อยละ 7.6 ระบุว่ามียาน้อย

3. **ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมและการกระทำในรายการทีวี** ที่มีส่วนกระตุ้นต่อพฤติกรรมแสดงออกทางเพศของเด็กและวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 29.1 ระบุว่าการแต่งกายวาบหวิด มีส่วนกระตุ้นต่อพฤติกรรมแสดงออกทางเพศของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงออกถึงท่าทาง เช่น กอดจูบ (ร้อยละ 21.4) และค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน วัยรุ่นคลั่งไคล้ การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ (ร้อยละ 18.8)

4. **ความคิดเห็นต่อ "จรรยาบรรณทางเพศของวัยรุ่นไทย"** ในปัจจุบันว่าดีขึ้นหรือแย่ลงกว่าในอดีต และความคิดเห็นต่อความรุนแรงของปัญหาทางด้านความเสื่อมในศีลธรรมทางเพศของสังคมไทยปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่า มีถึงร้อยละ 82.0 ที่ระบุว่า "จรรยาบรรณทางเพศของวัยรุ่นไทย" แย่ลงกว่าในอดีต ร้อยละ 9.3 ระบุว่าเหมือนเดิม และร้อยละ 2.9 ที่ระบุว่าดีขึ้นกว่าในอดีต นอกจากนี้เมื่อถามความรุนแรงของปัญหาทางด้านความเสื่อมในศีลธรรมทางเพศของสังคมไทย พบว่า ร้อยละ 71.1 ระบุว่ามีปัญหาอยู่ในขั้นรุนแรง ร้อยละ 16.2 ระบุว่าไม่รุนแรง และร้อยละ 1.5 ระบุว่า ไม่มีปัญหาเรื่องความเสื่อมในศีลธรรมทางเพศ

5. **ความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในปัจจุบัน** ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อเด็กในระดับรุนแรงหรือไม่ และความคิดเห็นต่อการประพฤติที่ไม่เหมาะสมทางเพศของดารานักแสดงมีผลทำให้เยาวชนเลียนแบบหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 66.1 ระบุว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในปัจจุบันมีความรุนแรง ขณะที่ร้อยละ 19.2 ระบุว่าไม่รุนแรง และร้อยละ 14.7 ระบุว่าไม่แน่ใจ นอกจากนี้ เมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นต่อการประพฤติที่ไม่เหมาะสมทางเพศของดารานักแสดงมีผลทำให้เยาวชนเลียนแบบหรือไม่ พบว่า มีสูงถึงร้อยละ 85.4 ที่ระบุว่าผลทำให้เยาวชนเลียนแบบ ขณะที่มีเพียง ร้อยละ 6.0 ระบุว่าไม่มีผล (มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว และสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2546 อ้างแล้ว http://www.archanwell.org/webboard/show.php?Category=board_1&No=147)

สรุป อายุต่ำสุดของชายที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 9 ปี ส่วนผู้หญิงอายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 10 ปี อายุเฉลี่ยของชายที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 15 ปี และอายุเฉลี่ยของผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ คือ 16 ปี การข่มขืนเกิดจากการกระทำโดยเด็กและเยาวชนสูงถึง 2.6 ราย หรือเฉลี่ยแล้วมากกว่า 2 รายในแต่ละวัน อย่างไรก็ตาม ในจำนวนนี้มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตกเป็นเหยื่อจากการถูกข่มขืนเฉลี่ยวันละ 2 ราย สำหรับผลกระทบต่อสุขภาพเนื่องจากทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กและเยาวชนไม่นิยมสวมถุงยางอนามัย ดังนั้นอาจทำให้ติดเชื้อโรคได้ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการตั้งท้องและถูกทอดทิ้ง นอกจากนี้ค่านิยมในเรื่องการปล่อยเนื้อปล่อยตัวของเด็กยังทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจขายตัวอีกด้วย

การรวมกลุ่มที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่สร้างสรรค์

1. สถานการณ์ของปัญหา

ปัญหาการรวมกลุ่มที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ได้สร้างความเสียหายให้ทั้งกับตนเองและครอบครัว ประการแรกที่เป็นประจักษ์มีอยู่สองประเภทหลักๆ คือ การยกพวกตีกัน และการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ เป็นต้น

- การยกพวกตีกัน

สถาบันวิจัยประชากรมหาวิทยาลัยมหิดลได้รวบรวมสถิติวัยรุ่นยกพวกตีกัน ในช่วง 1 เดือนคือ เดือนตุลาคม-เดือนสิงหาคม พ.ศ.2547 พบว่า เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ มีกลุ่มวัยรุ่นที่ยกพวกตีกัน ถึง 3,000 ครั้ง

“เฉพาะในกรุงเทพมหานคร ช่วงเดือน ต.ค. 2546-ต.ค. 2547 เกิดเหตุการณ์ วัยรุ่นยกพวกตีกัน มากกว่า 3,000 ครั้ง สถานการณ์นี้ฟ้องว่า ไม่ธรรมดา น่าสนใจว่า เกิดอะไรขึ้นกับเยาวชนไทย ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ และอะไรคือแรงผลักดันให้พวกเขา หันหาความรุนแรง สอดรับกับ งานวิจัยอีกชิ้นที่บ่งชี้ว่า สังคมไทยกำลังเผชิญกับภาคีประหลาด คือ ผลงานวิจัยของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ระบุว่า “นักเรียนยกพวกตีกัน มีเฉพาะเด็กไทย ชาติเดียว” (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548: 66 อ้างแล้ว และหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ อ้างใน <http://board.thaicool.com/index.php?action=search?>)

อย่างไรก็ตาม จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับเพื่อดำเนินคดีก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และ จากสถิติการกระทำผิดก็พบว่า ความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นคดีที่มีจำนวนมากที่สุด นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกล่าวว่า จำนวน เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี โดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 8,782 คน ในไตรมาสแรกปี 2548 เป็น 11,045 คน หรือ 25.8% โดยคดีที่มีอัตราการเพิ่มสูงขึ้น คือ "คดี ชีวีต-ร่างกาย" โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2548 ที่มีผู้กระทำผิด 1,493 คน เป็น 1,908 คดี ในปี 2549 หรือ 27.8% (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม, 2549 อ้างใน http://news.sanook.com/scoop/scoop_07036.php)

- การแข่งรถชิง

จากการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการพนันออนไลน์ซึ่ง พบว่า ในจำนวนผู้ใช้มอเตอร์ไซค์ มีกลุ่ม ที่เคยมีประสบการณ์ในการขับขี่มอเตอร์ไซค์ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 29.5 ของจำนวนผู้ใช้มอเตอร์ไซค์

“คณะผู้วิจัยได้สอบถามถึงการขับขี่มอเตอร์ไซค์ พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 53.2 ระบุขับขี่ และตัวอย่างร้อยละ 46.8 ระบุไม่ได้ขับขี่ ผลสำรวจการเคยมี ประสบการณ์ขี่มอเตอร์ไซค์ซึ่ง ตัวอย่างร้อยละ 70.5 ระบุไม่เคย และตัวอย่าง ร้อยละ 29.5 ระบุเคย” (ศรีศักดิ์ จามร และนพดล กรรณิกา, 2548 อ้างใน <http://168.120.31.165/ipoll/2548/0929.html>)

2. ผลกระทบ

พฤติกรรมกรรมการรวมกลุ่มเหล่านี้กลายเป็นพลังแห่งการทำลายแทนที่จะเป็นพลังแห่งความสร้างสรรค์ ผลที่เกิดจากพฤติกรรมทั้งสองส่วนนี้ได้สร้างปัญหาให้กับตนเองและสังคมดังนี้

- ต่อดตนเอง

1. ได้รับอุบัติเหตุ

กรณีศึกษามอเตอร์ไซด์ซึ่งได้รับอุบัติเหตุ

ร้อยตำรวจตรีวิษณุ แพทย์พิบูลย์ ร้อยเวรประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ได้รับแจ้งเหตุรถเก๋งส่วนบุคคลเฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์บนถนนกาญจนาภิเษกวิโรจน์ สายหนองบัว เบื้องต้นพบผู้เสียชีวิต 1 ราย ชื่อ นายสุภาพ พลอยแหวน อายุ 16 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12/2 บ้านท่าเนียบ หมู่ที่ 3 ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี นอนอยู่กลางถนนในสภาพนอนคว่ำ สวมเสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์สีน้ำเงิน และพบเด็กชายพีรพัฒน์ วงมาก อายุ 13 ปี ไม่ทราบที่อยู่ ได้รับบาดเจ็บกระดูกต้นคอแตก มีบาดแผลถลอกตามลำตัว ห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ 50 เมตร พบรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้าเวฟ 100 สีน้ำเงิน หมายเลขทะเบียน กพร 453 จันทบุรี ล้มอยู่กลางถนน สภาพคอหัก ตัวรถพังเสียหาย จากการสอบถามผู้เห็นเหตุการณ์ทราบว่า ก่อนเกิดเหตุมีกลุ่มวัยรุ่นขับขีรถจักรยานยนต์แข่งกันมาจากตัวเมืองจันทบุรี มุ่งหน้าไปทางเกาะขวาง จำนวน 50 คัน เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุรถภายในกลุ่มเกิดเกี่ยวกันเอง จนรถของผู้ตายเสียหลักแตกออกจากกลุ่ม (สำนักงานประชาสัมพันธ์เขต 7 จันทบุรี, วันที่ 2 พ.ค. 2547 อ้างใน <http://region7.prd.go.th/webboard/view.php>)

2. เกิดค่านิยมที่ผิดๆ

กรณีของผู้ต้องหาที่รุมโทรมผู้หญิงบอกว่า เห็นและทำจนชิน

“เอ” (นามสมมติ) หนึ่งในสมาชิกของ “ซุ่ม” (แก๊ง) วัยรุ่นซุ่มหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ซึ่งตกเป็นผู้ต้องหาคดีโทรมหญิง “เอ” จะพาเราเข้าไปรู้จักพฤติกรรมของกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 14-18 ปี ที่ละเลยหน้าที่การเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นเยาวชนที่พร้อมจะเติบโตอย่างมีคุณภาพเพื่อเป็นอนาคตของประเทศ แต่กลับนำพาชีวิตเข้าสู่เส้นทางดำมืด ที่เริ่มต้นด้วยการขับรถมอเตอร์ไซด์เที่ยวเตร่ไปตามที่ต่างๆ มั่วสุม ทะเลาะวิวาท และพัฒนาไปสู่การชิงทรัพย์ ตบทรัพย์ ค้ายา หรือแม้แต่พยายามฆ่า เส้นทางสายอาชญากรรมของเอและเพื่อน แทบไม่ต่างจากกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปในละแวกเดียวกัน นั่นคือ ค่านิยม “รุมโทรม” เอ...เล่าว่าตัวเขาทำมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน เริ่มต้นจากการเห็นเพื่อนทำทุกวันจนชิน และเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ต่อมาจึงเริ่มทำบ้าง บางวันโทรม 7 ครั้ง 7 คน ชนิดไม่ซ้ำหน้า ผู้หญิงคนไหนที่พามาแล้วไม่ยินยอมก็จะถูกทำร้ายร่างกาย ทั้งเตะ ทั้งกระแทบ และจบลงด้วยการถูกรุมโทรมชนิดไม่ต่ำกว่า 10 คน พฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาใดในสังคม และอะไรคืออิทธิพลหรือแรงจูงใจให้ยุวทรชน

เหล่านี้ สามารถล่วงละเมิดสตรีเพศได้โดยไม่หวั่นต่อศีลธรรม หรือแม้แต่กฎหมายบ้านเมือง (ราชการ หลุมดำ , วันที่ 1 ตุลาคม 2548 , http://www.tvburabha.com/test/home/program_list.asp?search=&id=&cate=3&PageIndex=7)

- ต่อผู้อื่น

1. ก่อความรำคาญ (กวนเมือง)

แม้ว่ากลุ่มผู้ที่ขับขี่มอเตอร์ไซด์ซึ่งจะมีไม่มาก แต่ก็สร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านจำนวนมาก จากการสำรวจของเอแบคโพลล์พบว่า ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์ซึ่งโดยร้อยละ 90.2 ระบุว่า การขับขี่มอเตอร์ไซด์ซึ่งสร้างความเดือดร้อนมาก ร้อยละ 5.1 ระบุว่าไม่สร้างความเดือดร้อน และร้อยละ 4.7 ไม่ระบุความคิดเห็น

“เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนของกลุ่มขับขี่มอเตอร์ไซด์ซึ่ง พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 90.2 ระบุสร้างความเดือดร้อน ตัวอย่างร้อยละ 5.1 ระบุว่าไม่สร้างความเดือดร้อน และตัวอย่างร้อยละ 4.7 ไม่ระบุความเห็น” (ศรีศักดิ์ จามรมาน, นพดล กรรณิกา, 2548 อ้างแล้ว)

กรณีศึกษาบริเวณถนนแพรกษา

ถนนแพรกษา บริเวณเมืองใหม่แพรกษา ทุกวันจะมีมอเตอร์ไซด์ซึ่งทำให้ตกใจทุกวัน เขาวิ่งมาแรงมาก เวลาผ่านไปคันเร่งจะมีเสียงเหมือนระเบิด มันดังมาก ๆ เลย มันไม่ใช่มีคันเดียวนะ ต่อวันจะมีหลายคันมาก ขอให้ช่วยดูแลให้หน่อย มันเป็นที่รำคาญมากเลย (สถานีตำรวจจังหวัดสมุทรปราการ, วันที่ 8 มิ.ย. 2548 อ้างใน http://samutprakarn.police.go.th/webboard/viewphp?category=people&wb_id.=49)

2. ปล้นทรัพย์

โจรวัยรุ่นในรถจักรยานยนต์พร้อมอาวุธมีดตระเวนล่าเหยื่อ

เมื่อต้องการเงินไปเที่ยว โดยเล็งเหยื่อที่ไม่มีทางสู้และมาคนเดียว โจรวัยรุ่นโจรวัยรุ่นใช้รถจักรยานยนต์พร้อมอาวุธมีดตระเวนล่าเหยื่อค่าสิน ดังเช่นเหตุร้ายที่เกิดขึ้นในตอนค่ำของวันที่ 5 มกราคม 2547 โจรวัยรุ่น 3 คน ปล้นชิงทรัพย์นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2 รายซ้อนในเวลาใกล้เคียงกันที่ป้ายรถเมล์ ซ่อมมือขวาและที่ริมฝีปากจนต้องเย็บถึง 50 เข็ม (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548: 67 อ้างแล้ว)

ปล้นโทรศัพท์มือถือเป็นทรัพย์สินที่ปัดที่โจรวัยรุ่นจับจ้อง

กรณีเด็กชายวัย 15 ปีที่จังหวัดยโสธร ขณะกำลังขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้านถูกวัยรุ่น 4 คน ใช้รถจักรยานยนต์ 2 คันเป็นพาหนะตามตีจนรถล้มแล้วใช้มีดฟันจนนิ้วเกือบขาด แล้วปล้นเอาโทรศัพท์มือถือไป สิ่งที่น่าสะทือนใจคือ โจรวัยรุ่นรับสารภาพว่าเลียนแบบมาจากภาพยนตร์แนวอาชญากรรม (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ้างแล้ว)

ปล้นวัด

เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2547 โจรวัยรุ่นวัย 17 ปี ขณะพยายามเข้าไปโจรกรรมทรัพย์สินภายในวัด บังเอิญแม่ชีเดินผ่านมาเห็นแล้วร้องตะโกน จึงใช้มีดตีได้ที่พักติดตัวกระหน่ำฟันที่ศีรษะ ใบหน้า และแขนหลายครั้งหวังฆ่าปิดปาก แพทย์ต้องเย็บถึง 205 เข็ม (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ้างแล้ว)

3. ทำลายทรัพย์สินของทางราชการ

ทำลายทรัพย์สินสาธารณะ

เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2547 ตำรวจกว่า 50 นาย จากสถานีตำรวจนครบาลพญาไท ตั้งด่านจับกุมแก๊งรถจักรยานยนต์กวนเมืองที่ขี่รถเป็นกลุ่ม เกิดการต่อต้านโดยวัยรุ่นรวมกลุ่มกันขี่รถจักรยานยนต์ไปทุบทำลายป้อมควบคุมสัญญาณไฟจราจรในเขตพื้นที่พญาไทจนได้รับความเสียหาย (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ้างแล้ว)

4. ทำร้ายผู้อื่น

กรณีศึกษาข้างกล-อาชีวะ ซ่า! ยกพวกตีกัน คู่อริชิงสวนดับ 1 ราย

นักเรียนอาชีวะ-ช่างกล ยกพวกตีกัน หนีเข้าซอย ถูกคู่อริซึกปืนยิงสวน เข้าด้านหลังทะลุชายโครง เสียชีวิตระหว่างนำส่งโรงพยาบาล และถูกลูกหลงบาดเจ็บอีก 1 ราย เจ้าหน้าที่รวบรวมตัวผู้ต้องสงสัยไว้ได้ 4 ราย...ระหว่างที่นักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพประมาณ 60 คนนั่งรถเมล์เพื่อกลับบ้านย่านลาดกระบัง ถูกกลุ่มนักเรียนที่มีประมาณ 20 คน คู่อริขว้างปาระเบิดปิงปองขึ้นมาบนรถเมล์ประจำทางคันดังกล่าว จากนั้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพได้พาวิงหนีแยกย้ายกระจัดกระจาย เข้าไปในซอยอ่อนนุช แต่ถูกกลุ่มวัยรุ่นคู่อริไล่ตามและชักอาวุธปืนไล่งประมาณ 6 นัด กระสุนถูกนายธีรยุทธ เขียมยิ้ม นักเรียนชั้น อายุ 17 ปี ปวช.ปี 1 แผนกช่างกลโรงงานบริเวณหลังทะเลชุชีโครงซ้าย ได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่ทบทพิษบาดแผลไม่ไหวเสียชีวิตในเวลาต่อมา ที่โรงพยาบาลสิรินธร ส่วนนักเรียนช่างกลอีกคนที่ถูกลูกหลงคือนายจักรพันธ์ มาประชุม นักเรียน อายุ 18 ปี ปวช.ปี 2 แผนกช่างกลโรงงานถูกยิงเข้าที่บริเวณขาซ้ายได้รับบาดเจ็บ ซึ่งแพทย์ได้ช่วยเหลือจนอาการปลอดภัย (ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์, 2 กุมภาพันธ์ 2548, อ้างใน http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=1255)

ฆ่าคนตายเพราะความโมโห

สังคมต้องช็อคกับการเสียชีวิตของ “นฤเบศร์ มีกัจจิก” ดาวตลกสว่างแฉะ หลังถูกปาด้วยก้อนหินเข้ากลางแสกหน้าทำให้กะโหลกร้าว จากคำสารภาพของผู้ต้องหาวัย 17 ปี ระบุว่าทำไปด้วยอารมณ์โมโหและไม่ตั้งใจเพราะรถตู้ที่ผู้ตายโดยสารมาเปิดไฟสูงใส่ ส่วนก้อนหินที่กลายเป็นอาวุธนั้น ตนพกไว้เพื่อปาสุนัขที่ชอบไล่เห่าเท่านั้น (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 อ้างแล้ว)

5. รุมโทรม

สังคมสลด"6ด.ช."วัย14-หีนวางยา-รุมโทรม"2ด.ญ."ม.2

สังคมสลดด.ช.วัยแค่ 14 ปี 6 คน ริเป็นทรชนที่นตั้งแต่เด็กวางยา-รุมโทรม 2 ด.ญ.วัย 12 ขวบ เรียนอยู่ที่เดียวกันนัดฝ่ายหญิงออกมาพบเพื่อพาเที่ยวเมืองพัทยา แห่หลงเชื่อพาเพื่อนออกมาพบอีกคน ระหว่างเที่ยวอาสาไปซื้อน้ำมาให้ หลังดื่มเข้าไปมีอาการสะลึมสะลือ จนถูกพาไปในป่าละเมาะรุมโทรมยับ ก่อนหิ้วมาทิ้งขู่ว่าหากบอกใครจะลากไปข่มขืนอีก ตร.บุกล่าตัวโจทก์ตั้งแต่ฝนไปหมดแล้ว ผู้ปกครองแทบช็อกกับปากจะพามามอบตัว มั่นใจลากออกมาได้ครบเพราะรู้ชื่อ-ที่อยู่ทั้งหมด (ข่าวสด, 2 มีนาคม 2549 อ้างใน http://www.icygang.com/hothillights/view.php?news/_id=3062&category)

3. ทศนคติของประชาชนต่อการรวมกลุ่มที่ไม่สร้างสรรค์

ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนที่ไม่สร้างสรรค์นี้ มีหลายฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นเอาไว้ดังต่อไปนี้

- กลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในแก๊งวัยรุ่นที่รวมตัวกันตั้งกลุ่มได้แสดงทัศนคติต่อการรวมกลุ่มของพวกเขาดังต่อไปนี้

1. เป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น

“ไม่เข้าใจว่าทำไมตำรวจต้องมาตามจับมาตั้งค่าตัวพวกเราด้วย”

“คนเรียกเราว่าแก๊ง ทั้งๆ ที่เราเป็นกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป”

2. เป็นความผูกพันและความทรงจำที่ดีระหว่างเพื่อน

“ในกลุ่มพวกเราเหมือนพี่น้องที่คุยกันได้ทุกเรื่องมีความจริงใจให้กัน การชกต่อยกันเป็นเรื่องธรรมดาที่มักจะเกิดตอนกินเหล้าแต่พอเกิดเรื่องก็จับมันมากินเหล้าด้วยกันมาคุยด้วยกันมันก็ดีตัวเอง”

“คนทั่วไปมักนึกว่าพวกเรามีปัญหาครอบครัว ส่วนหนึ่งมันใช่ชะ แต่เราอยากเจอเพื่อนมากกว่า คนวัยเดียวกันอยู่ด้วยกัน ที่เที่ยวด้วยกันแล้วสนุกบางทีเพื่อโดนตีที่เชค อีกวันพวกเราก็ยกพวกไป เอาคืน ใครจะให้เพื่อนเจ็บฟรีๆ หละ เพื่อต้องช่วยเพื่อนสิพี่”

“ขอบคุณที่เป็นแก๊ง...คิดถึงเพื่อนๆ ที่เคยอยู่ด้วยกันไม่ว่าตอนนี้เป็นไงกันบ้าง เมื่อก่อนอยู่ใน กลุ่มมีเพื่อเยอะมาก ตอนนี่ไม่ค่อยได้เจอเลย แต่ละคนก็แยกย้ายกันไปเรียน ไปทำงาน เหลือ เราคนเดียวที่ไม่รู้จะไปไหน ชีวิตแบบนี้มันได้บ่ทเรียนเยอะมาก มันทำให้เรารู้จักสังคมมากขึ้น มีเพื่อนที่เข้าใจ แต่คืนะที่มีพี่สาวชวนมาทำกิจกรรมเยาวชนแบบนี้ ไม่งั้นป่านนี้คงโดนตำรวจตั้ง ค่าหัวเป็นหมื่นๆ แล้วก็ได้”(กิตติพันธ์ กันจินะ ¹⁶ , 2547 อ้างใน http://www.thaico.net13_pnew/47101700.htm.)

- **ชาวบ้าน** ได้แสดงความคิดเห็นเอาไว้ว่า การรวมกลุ่มของเยาวชนที่เรียกว่าแก๊งนี้น่ากลัว

“ดีแล้ว! ที่พวกตำรวจยิงพวกแก๊งซึ่ง ชัยภรหนักกลัวมาก” (กิตติพันธ์ กันจินะ, 2547 เฟซบุ๊ก อ้าง)

- **ครู** ได้แสดงความคิดเห็นว่า ปัญหานี้เป็นเรื่องของเด็กกับครอบครัว ไม่ใช่เรื่องของครู

“ก็มันเรื่องของเด็กกับครอบครัว ครูอย่างเราไม่ยุ่งดีกว่าเดี๋ยวจะดี” (กิตติพันธ์ กันจินะ, 2547 อ้างแล้ว)

- **นักพัฒนาองค์กรเอกชน** มองว่าการแก้ปัญหาวันนี้เจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ

“เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ” (กิตติพันธ์ กันจินะ, 2547 อ้างแล้ว)

มีตัวอย่างที่สอดคล้องกับความคิดเห็นดังกล่าว เช่น การแก้ไขปัญหาหอเตอรืไซดีซึ่ง จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหามอเตอรืไซดีซึ่งของกระทรวงพัฒนาสังคมฯ

¹⁶ ผู้ปฏิบัติงานเครือข่ายเด็กและเยาวชนภาคเหนือตอนบน ในโครงการจัดการองค์ความรู้เด็กและเยาวชนที่รวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง

ที่ผ่านมา ความคิดเห็นส่วนใหญ่ร้อยละ 45.7 เชื่อว่าเป็นการส่งเสริมทำให้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 25.1 เชื่อว่าระดับปัญหายังเท่าเดิม และร้อยละ 20.8 เชื่อว่าปัญหาจะลดลง

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อการที่นายวัฒนา เมืองสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ออกมาจัดสนามแข่งรถ จะทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมชอบแข่งรถบนถนนสาธารณะเพิ่มขึ้นหรือลดลง พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.7 ระบุเพิ่มขึ้น รองลงมา ร้อยละ 25.1 ระบุเท่าเดิม และร้อยละ 20.8 ระบุลดลง ตามลำดับ (ศรีศักดิ์ จามรมาน และนพดล กรรณิกา, วันที่ 28-29 กันยายน 2548)

นอกจากนี้จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่นอายุไม่เกิน 25 ปี พบว่า ร้อยละ 53.9 เชื่อว่านโยบายนี้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่ร้อยละ 36.5 เชื่อว่านโยบายนี้แก้ไขปัญหาก็ได้ และร้อยละ 9.6 เชื่อว่าแก้ไขปัญหาก็ไม่ได้ “เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามวัย พบว่า กลุ่มวัยรุ่น (อายุไม่เกิน 25 ปี) ตัวอย่างร้อยละ 53.9 ระบุแก้ไขไม่ได้ ร้อยละ 36.5 ระบุแก้ไขได้ และร้อยละ 9.6 ไม่ระบุความเห็น” (ศรีศักดิ์ จามรมาน และนพดล กรรณิกา, 2548 อ้างแล้ว)

4. ปัจจัยที่ทำให้เด็กตั้งกลุ่มและมีพฤติกรรมรุนแรง

นายกิตติพันธ์ ก้นจั้นะ กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กมารวมกลุ่มกัน คือ ต้องการพบเพื่อนที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกันที่ไม่เคยมีอยู่ในสังคมทั่วไป สอง มีปัญหาครอบครัวแตกแยก สาม ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น ในสถาบันการศึกษา ถูกตีตราจากสังคม และสี่มองว่าเป็นกลุ่มอันธพาล เป็นต้น ทั้งนี้วัยรุ่นที่มารวมตัวกันมีทั้งผู้ที่มีฐานะครอบครัวดีจนถึงยากจน มีทั้งเรียนดีและไม่ดี (กิตติพันธ์ ก้นจั้นะ, 2547 อ้างแล้ว)

สำหรับพฤติกรรมการแสดงออกที่รุนแรง มีผลการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพลซึ่งวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นไทย พบว่า สื่อหรือปัจจัยต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่น เรียงตามลำดับ ได้แก่ อันดับ 1 ภาพยนตร์ อันดับ 2 การชักจูงและสนับสนุนจากเพื่อน อันดับ 3 ข่าวความรุนแรง ที่ปรากฏตามสื่อ อันดับ 4 เกมตู้ และเกมคอมพิวเตอร์ อันดับ 5 อินเทอร์เน็ต อันดับ 6 รายการทีวี และอันดับ 7 นิยาย หรือการ์ตูนแนวก้าวร้าว¹⁷ (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, อ้างใน <http://board.thaicool.com/index.php?action=search?>)

นอกจากนี้สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ยังกล่าวอีกว่า สื่อต่างๆ คือ ชนวนเหตุสำคัญทำให้เด็กหรือเยาวชนไทยเกิดความคุ้นเคยกับความรุนแรง และกลายเป็นผู้ก่อความรุนแรงเสียเองในที่สุด การซึมซับวัฒนธรรมความรุนแรงจากสังคมวงกว้างตั้งแต่บ้าน ชุมชน เพื่อน และ

¹⁷ เรื่อง “ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์ (14 กุมภาพันธ์ 2548) : กรณีศึกษาเยาวชนอายุ 15 - 24 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งดำเนินโครงการสำรวจระหว่างวันที่ 24 มกราคม - 9 กุมภาพันธ์ 2548

สื่อ โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์กับโทรทัศน์ที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้นสำคัญให้เกิดการใช้ความรุนแรงโดยไม่รู้ตัว ยกตัวอย่างเช่น สื่อภาพยนตร์ มีอิทธิพลในแง่ก่อให้เกิดการเลียนแบบความรุนแรง รัฐหรือผู้มีอำนาจควรแยกแยะประเภทภาพยนตร์เพื่อยับยั้งไม่让孩子และวัยรุ่นได้ชมภาพยนตร์ที่รุนแรง เพราะจะมีผลส่งสมาให้จดจำนำไปเลียนแบบใช้ในอนาคต เป็นต้นว่า สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา สามารถหารายได้นอกเวลาเรียนหรือระหว่างหยุดเรียน หรือไม่ก็ใช้กิจกรรมประเภทดนตรี กีฬา และคอมพิวเตอร์ ช่วยพัฒนาและดึงดูดความสนใจ

จากการสำรวจพบว่า ยามเกิดปัญหากดดันคับข้องใจ วัยรุ่นชายมักเลือกหาทางออก โดยใช้เพลงเป็นเครื่องผ่อนคลายความคับข้อง ฉะนั้นแทนที่เนื้อหาและท่วงทำนองของเพลงจะเน้นกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าวรุนแรง ควรทำให้เป็นเพลงที่ฟังแล้วเกิดสุนทรียรสมากขึ้นในทางตรงข้าม ควรส่งเสริมให้สื่อต่างๆลดความรุนแรงลง โดยเพิ่มความมีสุนทรียรสเข้าไปแทนที่ โดยเฉพาะสื่อประเภท เพลง

นอกจากนี้ เพื่อน เป็นอีกปัจจัยที่ทรงอำนาจ สามารถชักนำไปสู่การใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก ทีมงานวิจัยเสนอว่า ควรมีการสร้างและพัฒนา “กลุ่มเพื่อน” ที่มีคุณภาพ เพื่อให้วัยรุ่นมีช่องทางที่จะคบหาสมาคมกับผู้ที่ช่วยนำพาชีวิตไปในทางสร้างสรรค์ทำกิจกรรมที่ช่วยดึงดูด กลุ่มเพื่อนคนอื่นๆ ให้เข้าร่วมเพื่อพัฒนาตนเอง มองเห็นคุณค่าที่แท้จริงของตัวเอง หรือให้เกิดพลังในทางบวก

ดังนั้น การแก้ไขปัญหามหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชนคือ การสร้างคุณค่าในตัวของเด็ก “ยัง

สามารถดึงคุณค่า และตัวตนที่สร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชนไทย ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองและส่วนรวม

มากเท่าใด การใช้ความรุนแรงของพวกเขา ก็จะลดลงเท่านั้น”(สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), ชื่นฤทัย กาญจนะจิตรา และ ทีมงานสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2548 อ้างแล้ว)

สรุป จากการรวบรวมสถิติเพียงแค่ 1 เดือนก็พบว่ามียุวกวมนที่ยกพวกตีกันถึง 3,000 ครั้ง และจากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทำร้ายชีวิต-ร่างกายของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี 2548 ที่มีผู้กระทำผิด 1,493 คน เพิ่มเป็น 1,908 คดี ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นจากเดิม 27.8% นอกจากความรุนแรงที่เกิดจากการยกพวกตีกันแล้วการก่อความรำคาญโดยแก๊งรถชิงอีกด้วย อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าการตั้งกลุ่มที่มีสร้งสรรค์ของเด็กและเยาวชนต่างมีผลกระทบต่อตนเองและคนรอบข้าง สิ่งที่น่าสนใจก็คือ วัฒนธรรมกลุ่มที่ไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น จะหล่อหลอมให้เกิดค่านิยมที่ผิดขึ้นมาได้ นอกจากนี้สื่อมวลชน เช่น ละคร เพลง ที่มีเนื้อหาที่แฝงไปด้วยความรุนแรงก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การแก้ไขโดยใช้ความรุนแรงก็มีใช้วิธีการที่เหมาะสม แต่ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มให้มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนซึมซับเอาค่านิยมและมีพฤติกรรมที่เหมาะสมไปปฏิบัติต่อไป